

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 1 coroană.

Pe o jumătate de an 2 coroane.

Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia” soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERTATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15).

Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

✦ Nicolae Cristea.

O boală grea de abia câteva zile a răsturnat în 7 Febr. n. dimineața din șirul luptătorilor noștri naționali pe unul dintre cei mai falnici, pe bătrânul asesor consistorial *Nicolae Cristea*. Cu ochii înrouați de lacrimi, partidul național român își pleacă steagul de doliu în fața cosciugului vrednicului soț de luptă și de suferință, trecut atât de repentin la cele eterne.

Cine va răsfoi pe viitor istoria luptelor noastre de o jumătate secol încoace, pe fiecare pagină va găsi numele lui Nicolae Cristea, încadrat în neperitoare merite și fapte săvârșite pentru progresul și ridicarea națiunii sale la treapta ce i-se cuvine în șirul poeziei moderne.

N'a existat mișcare politică, culturală ori socială, la care mult regretatul Cristea să nu fi contribuit cu cele mai nobile forțe ale sufletului său entusiast. A suferit nevoile și durerile vieții și din temnița maghiară parte și-a luat și el, alături de atâția vrednici soți de suferințe și martiragiu...

Din viața reșosului Nicolae Cristea dăm următoarele date biografice:

Regretatul *Nicolae Cristea* s'a născut la 14/26 Oct. 1834 în Ocna de lângă Sibiu, din părinți agricultori. Școalele primare le-a început în Ocna, le-a continuat apoi în Sibiu, la școala elem.

rom. cat. Gimnaziul l-a făcut asemenea în Sibiu la gimn. rom. cat., care mai târziu se transformă în gimn. de stat. Deja în a II. cl. gimn. a obținut un stipendiu de stat de 60 fl., pe care l-a avut până a isprăvit și cursul de teologie. Terminând teologia, *Nicolae Cristea* a fost denumit cancelist consistorial în Sibiu. În acest timp a suplinat pe secretarul cons. *Nicolae Popea*, actualul episcop al Caransebeșului, care însoțise pe Metropolitul Șaguna la Viena.

Dorul de muncă și cunoștințe l-a îndemnat ca în toamna a. 1860 să se înscrie pe lângă postul său și la academia de drepturi din Sibiu, de unde însă nu peste mult s'a retras. La a. 1861 a fost trimis cu stipendiu diocesan de 300 fl. la universitatea din Lipsa, unde cu multe greutăți și neajunsuri s'a luptat. Văzând cei competenți necazurile, cu cari talentatul și zelosul tinere se lupta în străinate, prin intervenții de seamă, a fost denumit de cantor la catedrala română din Lipsa.

Iubitor și entusiasm de interesele națiunii sale, *N. Cristea* deja ca student universitar a început să lucreze pentru interesele naționale. La 1862/3 a intrat ca membru în societ. »Allgemeiner wissenschaftlicher Verein«, unde la nenumărate ocazii și-a manifestat cunoștințele și iubirea de neam.

După isprăvirea studiilor, *N. Cristea* s'a rentors acasă. În toamna a. 1863 a fost denumit de profesor suplent la teologia și pedagogia sem. Andreian din Sibiu. La 1865 a luat redactarea »Telegrafului Român«, muncind cu mare zel în această calitate timp de 18 ani. În acest timp i-s'a deschis teren mai

vast în luptele politice. Indemnat de experiențele și cunoștințele câștigate, a lăsat cu abnegație la punerea bazei clasei de mijloc la Români. Astfel sprijinit de interesul deșteptat de dînsul la a. 1867 a întrunit meseriașii români din Sibiu și după întărirea statutelor i-a constituit în reuniune. În decurs de 30 ani a fost presidentul acestei reuniuni.

Pe acest timp cad schimbările politice în patrie. Nicolae Cristea era pe partea acelor, cari ziceau, că ori și unde Românilor ocazie li se dă pe teren legal să lupte pentru drepturile naționale. Români s'au abstea dela lupta continuă. În conferința dela Miercurea 1869 a luat parte cu tot focul inimei sale, doritoare de izbândă.

În acelaș an s'a căsătorit cu Elentaria Manole din Brașov. Anul următor a participat la adunarea generală a învăț. germani în Viena. În acelaș an a fost hirotonit preot și numit profesor definitiv, conducând totodată și redactarea »Tel. Rom.« La 1873 a fost ales asesor cons. În conferința electorală din 1881 *N. Cristea* a fost ales de delegat, în care a ținut un înflăcărat discurs, accentuând între altele lipsa școalei politice la noi. La 1883, în urma unui articol fulminant contra prim-ministrului Tisza Kálmán, reșosatul Metrop. Miron l-a scos dela redacțiunea »Teleg. Rom.« *N. Cristea* a avut satisfacția ovațiunilor entusiaste ce au urmat acestei demisii.

În congresul bisericesc dela 1886, a făcut propunerea, ca congresul național-bisericesc să intervină pe lângă sinodul arhierilor metrop. rom. gr.-or. din Ungaria și Transilvania, ca preoții

FOIȚA.

Doină.

Din Chicediu.

Culeasă de Gregoriu Briceu. inv.

Jon la țeara Moldovei
La curțile Evii,
Beau voinici și chefuesc
Și pe Eva o pețesc,
Când fuseră pe la cină
La Eva-i ținea lumină,
Când era la miez de noapte
Eva trăgâna de moarte,
Când era la cântători
Ii mergea privighitori,
Pe când ziua se făcea
Măndre clopote trăgea,
Duminecă pe la prânz
Măndră oaste i-s'o strins.

Strigă mirele din poartă:

»Ești tu Evă până-afară
Și-ți cuprinde nănașii
C'asa-i rindu miresii.«

Și ești tatăl Evii,
De suspin abia vorbind
De lacrimi abia văzând:

»Eva cu drag ar veni,
Da zeu Eva a murit
Eva-i moartă după masă
Tot în haine de mătășă,
Cu păr galbin despletit
Cum i-a fost ei mai urît,
Cu păr până-n călcăie,
Tot în haine de anglie.«

El strigă a doua oară:

»Deschide-mi Evă poarta,
Să intru eu cu oastea,
Și-ți cuprinde nănașii
C'asa-i rindu miresii.«
Și ești mama Evii,
De suspin abia grăind
De lacrimi abia văzând:
»Eva cu drag ar veni,

Da zeu Eva a murit,
Tot în casă după masă,
Tot în haine de mătășă,
Cu păr galbin despletit
Cum i-a fost ei mai urît,
Cu păr până-n călcăie
Tot în haine de anglie.«

El strigă a treia oară:

»Ean ești Evă până-afară
Și-mi deschide porțile
Să intru eu ostile,
Și-mi deschide porțile
Să intru eu ostița,
Și-ți cuprinde nănașii
C'asa-i rindu miresii.«
Și ești sora Evii,
De suspin abia vorbind,
De lacrimi abia văzând:
»Da zeu Eva ar veni,
Da zeu Eva a murit,
Eva-i moartă după masă
Tot în haine de mătășă,
Cu păr galbin despletit
Cum i-a fost ei mai urît,

rămăși veduși să se poată căsători, fără de a fi opriți în slujba lor preoțească.

Dela întemeierea „Tribunei” a fost și el între bărbații vrednici, cari basă au pus acestui însemnat ziar al nostru. Și-a continuat apoi munca indemnului pentru interesele neamului ca membru în comitetul național! A urmat procesul Memorandului, memorabil în viața noastră politică. N. Cristea a fost și el judecat și a îndurat miseriile temnițelor ungurești din Vaț. După împlinirea pedepsei, impusă de asupritori, Nicolae Cristea și-a scris broșura „La Țintă, meditațiuni politice”.

Astfel se vede lămurit, că regretatul decedat a lucrat toată viața conștiințios și cu devotament servind cauzele mărețe, întru ajungerea noastră la ținta plăsmuită din drepturile noastre strămoșești și legale.

Duminecă la orele 2 și jum. a fost petrecut la eternul locaș regretatul și iubitul asesor Nicolae Cristea. De multă vreme încoace nu s'a mai văzut manifestându-se atâta simpatie și recunoștință ca din acest trist prilej. Toată inteligența română din Sibiiu în frunte cu I. P. S. Sa Metropolitul Meșian, corpul profesoral, consistoriul, precum și mulți străini, elevii seminariilor, reuniunea meseriașilor în frunte cu presidentul Victor Tordășianu cu drapelel reuniunii îmbrăcat în negru, au asistat la tristul ceremonial. Au fost reprezentate chiar și unele comune din jur, între cari: Rășinarul, Poiana, Gușterița, Oana-Sibiiului, Turnișorul s. a. Dintre amicii, soți de luptă și suferințe din temnițele ungurești, am văzut ca asistent pe dl Rubiu Patifa, avocat în Alba-Iulia.

Lungul și imponentul cortaj funerar a însoțit sicriul la biserica din suburbiul Iosefin, unde s'a ținut serviciul, în prezența supremului cap bisericesc, a I. P. S. Sale Metropolitul Meșian.

Atac contra militarismului. Reichsrath-ul din Viena a avut Sâmbătă o ședință foarte agitată. Din partea Cehilor doi oratori au atacat armata și tripla alianță în modul cel

mai vehement. Procedura penală militară actuală au pretins să fie schimbată. Felul de tratament cu soldații este insuportabil. Mărirea contingentului de recruți în fiecare an de dragul triplei alianțe, Cehii o consideră de o jertfă condamnată și ruinătoare pentru monarhie.

Situația în Torontal. Ancheta lui Kaffka făcută în Torontal s'a terminat. Ministrul de interne a ordonat cercetare disciplinară în douăsprezece cazuri. Afară de acelea în douăzeci și nouă de cazuri a îndrumat comisia administrativă să pornească cercetare. Dintre aceste cazuri multe compromit antistii comunale întregi. Întreg comitatul e restaurat. Fișpanul Rónay Ienő a abzis. Seria nelegiuirilor, abuzurilor și pun-gășilor comise în administrarea acestui comitat e îngrozitoare. Prim-ministrul Széll a luat chestiunea foarte sever și e firm hotărât să curățe radical comitatul de toți mișei. — Numai înainte. Să iee toate comitatele în gir!

REVIZUIREA LEGII DE NAȚIONALITATE. Partidul kossuthist a luat hotărârea, că încă în decursul discuției budgetare să prezinte camerei un proiect de rezoluțiune referitor la revizuirea legii de naționalitate.

Pentru limbă. Mișcarea începută de Polonii din Posen a trecut și la cei din Rusia. Studenții poloni dela gimnaziul din Siedlce au rupt în bucăți manualele rusești de religie și pretind, ca în viitor studiul religiei să li-se propună în limba polonă. Au spart ferestrele gimnaziului și au atacat chiar și pe director. În Zamose, Wilna și Biala, studenții gimnaziști deasemenea au provocat pe profesorul de religie să țină prelegere în limba lor maternă. Autoritățile rusești au luat cele mai estinse măsuri pentru ca să înăbușească mișcarea entusiastei tinerimi.

Crisă ministerială? De repeșite ori, foile maghiare au adus știrea, că ministrul de comerț, Hegedüs Sándor în curând își va părăsi portofoliul. Din parte oficială s'vonul acesta se desminte. Cu toate acestea lumea crede, că o remaniere ministerială se va face în curând.

Persecuțiuni contra Polonilor Mișcarea Polonilor continuă încă. În Varșovia mai zilele trecute au fost mari demonstrații în favorul Polonilor apăsați și persecutați de guvernul din Prusia. Pe de altă parte condamnările puse la cale de Prusiaci continuă. Redactorul ziarului „Viarn” din Bochum, Anton Breisky, apoi redactorul dela „Gazeta Torska” și soția sa sunt puși sub acuză, pentru-că au edat o colecție de cântece naționale polone. Voicechowsky și Bendlerici, librari din Thorn, au fost condamnați la o lună închisoare, pentru un tablou, care înțâfșa soarta nenorocitului popor polon. Contra studenților poloni deasemenea s'au pornit persecuțiunile.

Senatul universității din Berlin a eliminat pe mai mulți studenți poloni, cari au luat parte la demonstra-

țiile antigermene contra profesorului Schiemann.

Patru din acești studenți au fost espulsați din Prusia, ca fiind agitatori primejdioși.

Astfel voește guvernul berlinez să înăbușească însufleșita mișcare națională a Polonilor din Posen.

Nația în pericol. De un timp încoace tema de căpetenie a ziarelor maghiare este chestia sēcuiască. În Sēcui guvernării nostri ved zidul de apărare al nației contra Românilor și a Sașilor. Slăbirea acestora înseamnă deci un mare pericol pentru nația maghiară „alcătuitoare de stat”. Cel mai nou „pericol” pentru Sēcui, patrioții îl ved în... America. Românii trezvii și muncitori, merg la America, acolo adună bani, se plătesc de datorii și cumpără moși dela scăpătații Sēcui. După părerea lor și Sēcuii ar trebui să emigreze, altfel vor peri cu toții. Deja acum a ajuns lucrul acolo, încât Sēcuii abia mai au pământ, și cât au, este împovărat și legat pe la bănci. Să lase deci guvernul „politica mare și giugiulirea naționalităților” și să se ocupe cu salvarea economică a Sēcuiilor, altfel acestia nu vor avea urmă nici cu ce pleca în... America. Așa esclamă patrioții nostri.

Congresul Turcilor tineri. Din Paris ni-se scrie cu datul de 6 Februarie n. următoarele:

Astăzi la congresul Turcilor tineri a vorbit Albanezul Iasar S. Erebbara, reprezentantul Albanezilor din Albania și România. A spus că dintre toate popoarele din imperiul otoman, poporul albanez e cel mai nenorocit și cel mai neîndreptățit din Turcia, — pe când Bulgarii, Sêrbii, Grecii etc au școale, biserici etc.

Apoi a vorbit contra comitetului bulgar din Sofia, zicând, că comitetul e compus din criminali etc.

Revenind la Românii din Turcia a zis, că și ei sunt neîndreptății ca și Albanezii. El cere cu insistență recunoașterea poporului albanez ca națiune în imperiul otoman.

A accentuat mai departe, că comitetul macedonean din Sofia e instrumentul Rusiei. Noi Albanezii — zice el — protestăm contra comitetului bulgar, căci acest comitet a compromis toate comitetele din Europa.

Albania trebuie să meargă paralel cu interesele Turciei, dar' în schimb Turcia să recunoască pe poporul albanez ca pe toate națiunile din Turcia, numai atunci ne vom împăca și înțelege cu Turcia.

Alianța bulgaro-sêrbă. Un redactor al ziarului „Telegraf” din Sofia a interviewat pe residentul sêrb din Sofia, Gija, despre eventuala alianță bulgaro-sêrbă, al cărei mare aderent este residentul.

Gija a vorbit cu mare însufleșire despre alianță, care ar fi să se încheie sub egida Rusiei. El crede, că chestia e coaptă și singura controversă ar fi referitor la Macedonia. Dar aceasta se poate delătura, primind Macedonia autonomie. Alianța e de lipsă,

Cu përu până-n călcăie,
Tot în haine de anglie;
De nu crezi, vino și vezi,
De nu credeți vorba mea
Haida vedeți-o pe ea,
De nu credeți cuvântu
Haid' vedeți-i sălașu.
El în casă că s'a dus,
Desvêli de pe obraz,
Vêzu moarte cu năcaz,
Desvêli de pe mânuri
Vêzu moarte cu junghiuri,
Desvêli de pe picioare,
Vêzu moarte-nșelătoare.
El din graiu așa-a grăit:
„Ia nănașă cheița
Și descuie lădița,
Ia prețu dela doi boi
Și cumpără joljiu pe noi,
Și cumpără joljiu mai lat,
Să știu c'am fost împărat,
Și cumpără joljiu subțire
Să știu c'am fost și eu mire.”

căci în acest caz ambele state ar pute
ave o armată de o jumătate de milion
soldați și considerând și protectoratul
Rusiei, nimenea nu le-ar pute impe
deca a merge pe calea, ce le convine.

TOAST POLITIC. La prânzul de gală
dat în Petersburg în onoarea arhiducelui
Francisc Ferdinand, Țarul Nicolae II-a ți
nut un toast în sănătatea monarhului
nostru Francisc Iosif și a prințului moște
nitor. Acesta a răspuns mulțumind pen
tru strălucita primire, ce 'i-s'a făcut și
bând în sănătatea Țarului și a familiei
acestuia.

Din România.

Sărbarea zilei de 24 Ian. v.

Joi în 24 Ianuarie v. s'au împlinit
34 de ani dela săvârșirea unuia din cele
mai mari evenimente ale istoriei nea
mului nostru: unirea Munteniei și Mol
dovei, în România de azi.

Aniversarea acestei zile s'a sărbă
torit în toată România de către școale
și corporațiuni.

Ziua de 24 Ian. v. a mai fost săr
bată, afară de regatul României, și de
cătră colonia română din Sofia, capi
tala Bulgariei, despre al cărei rezultat,
dela un corresponsent al nostru, primim
următoarele:

Colonia română din Sofia a avut
în ziua de 24 Ianuarie st. v. o sărbare
școlară foarte frumoasă. În localul școa
lei, în jurul agentului diplomatic al Ro
mâniei, dlui N. Mișu, era adunată aproape
toată colonia, pentru a sărba memoria
marilor bărbați, cari au luat parte la
actul »Unirii principatelor române«. Preo
tul român I. Sgala a oficiat în localul
școalei un *Te Deum* și *Sfințirea apei*,
ear' corul școalei, dirijat de d-nul V.
Stroescu, a executat cântările religioase.
Efectul a fost foarte mare, căci Româ
nii macedoneni de aici — neavând bi
serică românească — dela înființarea
școalei, nu au putut asculta sărbare re
ligioasă ținută în limba românească.

După *Te Deum* a urmat cuvântare
ocasională ținută de directorul școalei
române dl G. C. Ionescu. Dl Ionescu
se folosește de astfel de momente pen
tru a desfășura înaintea Românilor ma
cedoneni pagini frumoase din istoria
Românilor, contribuind astfel la desvol
tarea conștiinței naționale. Mare este
astăzi numărul acelor, cari ascultând
vorbele călduroase și înțelepte ale har
nicului director au exclamat: trăiască
România! și pe când de altă-dată se nu
meau Greci, Sârbi etc., astăzi spun cu
mândrie: sânt Român.

Corul școalei a mai cântat diferite
cântece ocazionale; elevii mai mari au
jucat piesa: »Moș Ioan Roată«; sărba
rea s'a sfârșit prin cântecul »Deșteaptă-te
Române«.

Succesul sărbării a fost mare; d-nul
agent diplomatic a mulțumit corpului
didactic pentru activitatea ce depune în
interesul școalei; dl Al. Tripon a mul
țumit asemenea corpului didactic în nu
mele coloniei.

DIN LUME.

Bulgaria și Macedonia.

În Bulgaria eară au început să
ucidă tâlharii lui Sarafoff. După-cum
să vestește, un profesor din Macedonia,
Carangiuloff, a ucis pe ministrul de
școale Canceff și apoi s'a împușcat și
pe el.

Știrea despre asasinarea lui Can
ceff a produs o mare consternație în
Sofia. O adevărată teroare domnește
în guvern și printre înalții, funcționari.

Sunt temeri serioase că omorirea
lui Canceff s'nu fie decât preludiul
unei serii de atentate urșite de revolu
ționarii macedoneni, cari își iau cuvântul
de ordine dela Sarafoff.

O anchetă serioasă a fost deschisă.
Perchisițiuni numeroase s'au făcut. Sunt
imnente un mare număr de arestări
printre Macedoneni prezenți la Sofia.

La înmormântarea ministrului Can
ceff s'au întâmplat mari nerînduiri în
Sofia. Când a trecut conductul pe lângă
hotelul fraților Ivanoff, s'a iscat între
Macedoneni întruniți acolo o ceartă
mare. S'au scos cuțite, s'au pușcat cu
revolvere, așa că publicul a fost cuprins
de o mare panică. Consulii străini au
fost încunjuțați numai decât de cavașii
lor, cari 'i-au apărut cu revolverele în
mâni. La mormânt a vorbit îndată după
ministrul-president Daneff un Macedo
nean, cerând pentru ucișigă înmormen
tare, cum 'i-s'a făcut și lui Canceff. Vor
bitorul n'a fost întrerupt de nime, nici
n'a fost arestat.

După-cum comunică coresponden
tul din Constantinopol al ziarului »Neue
Freie Presse«, e temere, că la primă
vară va izbucni în Macedonia revolu
ția, care va silii puterile la intervenire.

Italia și Franța vor înființa în
Üsküb consulate.

Francia.

»Figaro« publică o scrisoare a prin
țului Victor Napoleon către generalul
Tomassin, fostul comandant al corpului
4 de armată. În scrisoarea, care repre
sentă un program politic, combate prin
cipele regimul parlamentar. E pentru
reducerea serviciului militar și 'și exprimă
stima pentru concordat și simțul reli
gios. Declară, că politica esternă trebuie
să fie o politică a păcii și provoacă la
urmă pe amicii sei să lucre din toate pu
terile pentru *revisuirea constituției*. El
stă la dispoziția națiunii.

Anglia și Transvaalul.

Nota adresată de guvernul olandez
guvernului englez, oferă bunele oficii
ale aceluia, mărginindu-se însă acțiunea
Olandei în a pune în legătură pe mijlo
catorii celor doi beligeranți.

Guvernul englez ar pute propune
delegaților buri din Europa de a merge
să ia înțelegere cu șefii buri din Africa
de-sud, și apoi, prevăzuți cu depline pu
teri pentru a începe negocieri de pace,
să se reîntoarcă în Europa. Dacă ace
ste propuneri sunt acceptate de guver
nul englez, o autorizație de liberă tre
cere printre liniile engleze trebuiește
dată delegaților buri și libertatea de a
comunica, prin semne convenționale,

prin telegraf, pentru a se pute fixa
locul de întâlnire ale delegaților cu șe
fii buri.

Răspunsul Angliei la mijlocirea
Olandei menține declarațiunea de mai
nainte de a nu accepta intervențiunea
vre-unei puteri străine. Delegații buri
pot cere autorizația de a se duce în
Africa-de-sud, direct dela guvernul en
glez, care rămâne de a aprecia, dacă
este loc de a se acorda o asemenea au
torizație. Guvernul englez socotește, însă
că mijlocul cel mai eficient pentru a sta
bili o înțelegere, este de a pune în ra
port direct pe șefii buri din Africa și
lordul Kitchener, care are deja ordine
precise de a transmite la Londra ime
diat ori-ce propunere a șefilor buri, pen
tru a termina războiul. Guvernul însă
a horit, ca negocierile în această pri
vință să se facă în Africa.

Din Bruxela se depeșează, că cer
curile normative bure privesc situația,
după publicarea schimbului de note în
tre guvernul olandez și englez, de ne
schimbată. Stejn, Schalk-Burger și ce
ialalți generali buri nu vor arăta nici o
dorință pentru încheierea păcii. Nici
representanții Burilor, cari petrec în
Europa, nu vor cere dela Anglia salv
conduct. Războiul se va continua deci.

În clubul Iunior Constituțional a
ținut lordul Salisbury o vorbire, în care
între altele zice, că el nu 'și poate de
loc închipui, la ce țintă a voit să ajungă
guvernul olandez cu pașii, ce 'i-a întrep
rins în chestia războiului sud-african.

Anglia a început de curând un lucru
pe care trebuie să-l ducă în deplinire.
De altminterlea ea ar accepta cu bucu
rie ori-ce restabilire a păcii, îndată-ce
s'ar recunoaște drepturile regelui și se
garantează siguranța țării.

»Daily Telegraph« asigură că
Olanda renunță la ori-ce alt demers în
favoarea Burilor, căci primul ministru
Kuyper s'a convins că nici o putere nu
va interveni.

Din Sidney (Australia) se anunță,
că în vedința de închidere a »Ligei po
litice a lucrătorilor« s'a aprobat, după
vii discuții, cu 39 voturi contra 25, o
ordine de zi în favoarea autonomiei
Burilor, a amnestierii rebelilor din co
lonia Capului și a reconstruirii fermelor
Ordinea de zi va fi comunicată șe
fului partidului liberal în parlamentul
imperului.

O telegramă sosită la Bruxela ve
stește o nouă biruință mare a Burilor.
Englezii au pierdut peste 150.

După-cum se depeșează din Bru
xella, Krüger a primit zilele trecute un
raport oficial dela Schalk-Burgher, care
presintă starea Burilor ca foarte favo
rabilă. Numărul Burilor înarmați e peste
20.000. Burii din Natal și Olandezii din
Cap se alătură în continuu la cetele
transvaaliene.

Știri mărunte.

Comitetul justițiar al casei represența
nților din Washington a prezentat un raport de
spre proiectul de lege contra anarchismului.

Două personaje sârbești, cari au venit
într'adins la Viena, au avut întrevederi cu cer
curile oficiale spre a deschide calea unei apro
pieri între Sârbia și Austria.

Rusia-de-sud e inundată de proclamațiuni
revoluționare.

SCRISORI.

Lucruri frumoase.

Sîntem eară în plăcuta poziție de a pute publica o scrisoare, în care se arată isprăvile, ce le poate face un preot chiar și când o samă de oameni nepricepuți caută să pună pedeci în calea lui. Scrisoarea e următoarea:

Silba, în Ianuarie 1902.

De multe-ori am auzit în sf. evanghelie cetindu-se vorbele: »Cel ce răbdă până în sfîrșit, acela se va mîntui și când aud acestea întotdeauna mă gândesc la părintele nostru, care ne păstorește de vre-o 20 de ani. D-sa pică la noi de preot între cele mai grele împrejurări, venit fiind ca capelan și ginere la preotul bătrîn, care avea dușmani puternici în și afară de comună. Pentru aceasta trebui să sufere ginerele seu feluri de feluri de greutate puse anume la cale, ca să nu poată face nici un spor. Ori-ce pornire bună era nimicită din partea dușmanilor, dar tînerul preot înzestrat cu o rîvnă nespuse de mare pentru chemarea preotească nu a pierdut curajul ei a lucrat cu îndoițe puteri, ca să arete oamenilor că nu hîduit ci spriginit trebuie un asemenea preot. Trebile comunei erau în cea mai mare nerînduială, afară de o biserică frumoasă, — dar' goală de ori-ce podoabă, — nu era nici capital bisericesc, nici fonduri, nici fundațiuni.

Cu puteri uriașe s'a luptat pentru edificarea unei școale nouă, înmulțirea capitalului bisericeii, întemeierea de fonduri și fundațiuni, împodobirea și înfrumusețarea bisericeii, edificarea casei parohiale, încît astăzi sporul dobândit în timpul acesta se urcă la 20.000 cor. Oare cu cât mai mare ar fi fost acest spor, dacă preotul nostru avea de la început spriginul de lipsă al tuturor creștinilor. Mai marii noștri bisericești cunoscînd rîvna de chemare a preotului **Isaia Popovici** și vîzînd în scurtă vreme sporul ce l-a făcut îl distinge încă la anul 1886 cu brîu roșu, dînd oamenilor reî se înțeleagă, că e vrednic de cinste acest preot. Dar' nu! ei o mînară și mai departe unii dintre ai noștri cu dușmănia. Numărul lor însă se împuțina tot mai mult precum se trage ceața în zile de toamnă și lasă să străbată razele calde ale soarelui. Convingerea despre rezultatele frumoase la care am ajuns, numai prin conducerea înțeleaptă a preotului, cucerii și inimile ce mai erau impetrite și în ziua de Anul-Nou des de dimineată surprinsă pe preot între hubuitul trasurilor o mulțime de popor, — conduși de aceia, cari erau până aci cei mai neîmpăcați dușmani, — în frunte cu corul vocal, — întimpinându-l cu arii naționale ca: »Deșteaptă-te române» etc., ear' la urmă un tîner corist tîlmăci prin cuvinte frumoase simțămintele poporului. Preotul neașteptat la așa ceva le răspunde în cuvinte potrivite, că tot ce a făcut numai și numai cu spriginul oamenilor buni a făcut.

Era zi de Marți, lume multă străină trecea la Lugoj la tîrg, dar' fără voie s'au oprit să vadă această scenă neobișnuită, să vadă cum știu creștinii prețului pe păstorul lor, dacă acela s'a făcut

vrednic de cinste. Cel-ce va răbda până în sfîrșit se va mîntui, așa zice și preotul nostru: »numai răbdînd și suferind multe am putut ajunge acest spor».

Dar' se și poate fîli preotul nostru cu sporul făcut. În mijloc sf. biserică împodobită și înfrumusețată ca și o mireasă, care e mai frumos gătită, la dreapta școala modernă, ear' la stînga pomposul edificiu de casă parohială spun trecătorului, că numai un conducător cum se cade le-a putut aduce la îndeplinire.

În laturi și cele mai din urmă rămășițe de neîncredere! și cu zel să lucrăm cu toții la înflorirea comunei noastre și a neamului nostru. Ear' iubitelui nostru părinte sufletesc îi dorim să trăiască încă mulți ani între noi.

Un cântăreț.

† Metrop. Iosif Naniescu.

În 8 Febr. n. a. c. a răposat la Iași metropolitul Moldovei și al Sucevei, I. P. S. Iosif Naniescu.

După cum se va vedea din biografia, ce l-o publicăm, n'a fost odrasla unei familii mari și că a ajuns căpetenie bisericească poate mulțumii numai ajutorului Celui-de-sus și vredniciei lui.

Răposatul metropolit a fost fiul unui preot sărac din satul Răzlăii, Bășarabia. A văzut lumina zilei în 1825 pe la apusul soarelui într-o ploiasă zi de Iulie.

Pe maica sa o chema Teodosia, fiică și ea de preot și o femeie blîndă. Tatăl seu, preotul Anania, se trăgea dintr-o veche familie războiescă poreclită Mihalache, din care unul din membrii ei pe vremuri, fusese stegar în oastea Voievodului Stefan.

Părintele Anania, tatăl adormitului înalt prelat, și-a dat obștescul sfîrșit încă la vîrsta de 28 ani, — el suferea de icimă, — așa că Iosif, așa era numele de botez al prea sfîntului, — a rămas la vîrsta numai de un an și jumătate orfan, dimpreună cu un alt frățior numai de vre-o șase luni.

Preoteasa rămasă vădană și mai fără nici un sprijin, i-a crescut cu multe jertfe și suferințe.

De mic Ioan era inteligent și plin de vioiciune. La vîrsta de nouă ani aflîndu-se la scîldat la un iaz cu mai mulți băiețași de vîrsta lui, a scîpat pe unul din ei, care era să se înecă într'un ochiu, scoțîndu-l de chieică la mal. Altă-dată maică-sa Teodosia măsura-l pe spete cu »Sf. Iul Nicolae cel din cuiu» pentru că își rupase cioarecii într'un cîrș, »a și spălat puțină» și n'a mai dat pe acasă decît după vre-o două săptămîni, când a fost găsit la o stîină, de cătră un cîmătru al părinților lui.

Fiind isteț și înzestrat cu o memorie admirabilă, știa sute de pagini pe derost din »Psaltire» și »Ceaslov».

Avea o îndemănare deosebită la desemn. Nu odată maică-sa nu l-a dojenit, că-i acoperea părilei dela spatele casei cu tot soiul de chipuri de oameni și vite, case, cără, cărăuțe, pe cari le zăgrăvea cu cărbune cu uimitor meșteșug.

Într'un rînd a zăgrăvit cu cărbune pe scîndurica netezită bine, chi-

pul mumei lui, cu atîta asemănare, încît biata mămă l-a lăudat și după ce l-a dat un sorocovăț, a luat scîndurica și a așezat-o frumos în casă pe masă, pentru a o păstra.

Iosif însă față de copiiițele din sat era sficios minune mare, nu putea suferi femeile încă de mic. Tot de mic arăta o deosebită tragere de inimă spre tagma călugărească. Maică-sa nu voia să audă de așa ceva.

După vre-o zece ani hălădiți în plînsul nevoilor, la umbra văduviei, o rază de lumină luci în căsăcioara lor și înviează sufletul mamei Teodosia. Dă D-zeu și un moș al ei, Archimandritul Teofilact, din mănăstirea Frumusea-Basarabia, îi ușurează casa, luînd pe Iosif la sf. mănăstire, să-l ție pe lîngă el și să-l învețe carte bisericească.

Isteț cum era și ascultător în scurtă vreme Iosif a învățat să cînte la strună și cum avea glas frumos se zice că era podoaba sf.tei mănăstiri.

După un an, adică prin 1831, unchiul seu Teofilact stabilindu-se la biserica sf. Spiridon din Iași a adus și pe tînerul Iosif.

În Iași a stat tînerul Iosif la moșul seu până pe la 1834.

După un an tînerul Ioan se hotărăște să se călugărească, ceea-ce se și întîmplă la episcopia din Buzeu, unde a căpătat în călugărie numele Iosif.

Cînd se înființează în Buzeu seminarul, călugărul Iosif, dornic de lumină intră în școală și e unul dintre cei dintîi elevi ai acestei școale bisericești.

Frecventează seminarul dela 1836 până la 1840. În urmă își deserviește studiile în colegiul național de Sf. Sava din capitală.

Înaintînd pe treptele bisericești, a fost înălțat în a. 1860 de metropolitul Nifon la rangul de archimandrit. Dela 1864—1873 a fost profesor la gimnasul »Gheorghe Lazăr» și »Mateiu Basarab» în București. În anul 1873 a fost ales episcop al Argeșului, în a. 1875 metropolit al Moldovei și Sucevei.

Două sînt faptele mai însemnate ale păstoririi lui: restaurarea seminarului Veniamin și zidirea bisericeii catedrale din Iași.

Metropolitul Iosif a murit sărac. Singura avere a lui a fost o bibliotecă mare, dăruită academiei române. A lăsat însă altceva, ceea-ce îi este comoară în cer: lacrimile a mii de săraci, cari primiau milă dela el.

Până acum cîteva luni din revărsat de ziuă la porțile Metropoliei stăteau sute de săraci, printre ei mulți bătrîni și bătrîne, oameni scîpătați. Așteptau sormanii nerăbdători până la ora 8, cînd Prea Sfîntul apărea la o fereastră în pridvorul din față. Portarul deschidea poarta și îngăduia intrarea în curte a acestui popor sorman. Iubitul Prea Sfînt, la fereastră în rasa-i simplă călugărească, pe deasupra cu tradiționala lui scurteică blînită, în cap cu o căciuliță de pînură zimbînd cu duioșie poporului cerșitor, împărția la toți câte o monedă de argint, după-cum era și starea săracului.

PARTEA ECONOMICĂ.

Răsadnițele (melegarele).

Pentru a avea de timpuriu legume, ceea-ce în apropierea orașelor e de mare însemnătate pentru frumosul câștig, ce putem dobândi, e bine să înființăm răsadnice fie cât de mici.

Mai înainte de a arăta forma și modul de înființare a unei răsadnițe, trebuie să spunem, că ea nu este altceva decât prepararea unui strat de pământ cald, unde semințele de legume sămănate de timpuriu pot crește adăpostite de înghețurile târzii de primăvara, până la momentul plantării lor la locul de întrebuințare.

Epoca cea mai favorabilă, când se poate începe înființarea acestor răsadnițe, este la finea lunii Februarie sau primele zile ale lunii Martie.

Forma unei răsadnițe este cea pătrată, când are aceeași lățime, și dreptunghiulară, când este mai mult lungă decât lată. În ambele cazuri, lățimea unei răsadnițe nu trebuie să treacă de 1 m. 50 cm. ear' lungimea se schimbă după trebuința plantelor ce avem a sămăna.

Răsadnița e bine să nu treacă de 1 m. 50 cm. lățime, pentru-ca să putem cu mai multă înlesnire îngriji micile plante sămănate, având depărtare egală de laturile de sus și de jos de 75 cm. Astfel că un om fiind pe laturile răsadniței poate îngriji foarte bine plantele, fără a fi lipsă a călca în ea.

Locul, unde se înființează o asemenea răsadniță, trebuie să fie totdeauna adăpostit, adică în dosul unui zid sau ori-ce alt adăpost, și să fie expus spre miază-zi, pentru a avea soare în tot timpul.

Pentru a forma o răsadniță trebuie să facem o cutie de scânduri de brad sau stejar, înaltă de partea dela spate de 40—50 cm. ear' la partea din față de 20—30 cm., având astfel o formă înclinată.

Cutia va avea și dinău forma pătrată sau drept unghiulară având ca dimensiuni cele arătate sau după tre-

buiță. Ea va fi deschisă, atât la partea de deasupra, cât și dedesubt, închisă fiind numai pe laturi.

Odată cutia astfel formată, se așază pe partea de deasupra din distanță în distanță și de sus în jos niște stînghii de lemn scobite, în care să imbuce ferestrele de sticlă, întocmai ca ramele unei ferestri; însă cu deosebire ca ferestrele să se deschidă pe la capătul de sus, ear' nu pedelaturi, fie că ar fi puse în țîțîni la partea de jos, fie că sînt numai imbutate.

Ferestrele nu trebuie să fie prea late, ca să se poată ridica de un om, ele trebuie să aibă 1 m. 50 cm. lungime și 60—70 cm. lățime. Ochiurile dela ferestre se fac cât de mici, ca să nu fie așa de costisitoare în cas de spargere.

Ferestrele trebuie făcute în așa mod, ca să acopere în totul cutia în partea deasupra. Ele e mai bine să se imbuce pe din afară cu marginile cutiei și a laților, ca să fie ferite de putrezire.

Numărul laților variază după numărul ferestrelor, pentru două ferestre ajunge un laț pentru trei ferestre doi și a. m.

După aceasta așezăm cutia la locul destinat a face răsadnița, cu partea cea mai înaltă spre zid. Ea să fie pusă ceva mai sus, ca locul dimprejur, ca să între apa în ea.

În urmă săpăm o groapă în pământ, atât ca cutia să nu cadă în ea, de 60—70 cm. adâncime, scoatem acest pământ, umplem groapa cu gunoiu de cal, bătîndu-l bine cu picioarele.

Pe delaturile cutiei, în părțile de afară se pune earăși bălîgar de cal și se apasă bine cu piciorul, ca să țină căldura.

De-deasupra gunoiului din groapă se pune un strat de pământ gras, în grosime de 20—25 cm. Astfel se ține acoperit cu scânduri 5—6 zile.

După 6—8 zile, pământul din răsadniță începe a se încălzi puțin și atunci se face sămănatul.

La sămănare trebuie grijit, ca să nu amestecăm semințele de diferite legume, ci fiecare soi de sămăntă se va

sămăna deosebit, adică despărțite prin un foarte mic spațiu, și punînd un semn pentru fiecare fel de semințe.

Înainte de a sămăna trebuie grijit ca pământul din răsadniță să fie cât de bine mărunt și așezat cât de drept.

Sămănatul aci se face în două moduri adică: sau în șanțulețe sau prin împrăștiere, dară de obicei se alege cel din urmă mod.

Semințele înainte de a le sămăna este bine a le amesteca cu năsip sau pământ mărunt.

Trebuie să îngrijim, ca semințele să nu fie sămănate prea des, căci atunci pe deoparte plantele ar crește prea subțiri, ear' pe de alta ne va da prea mult de lusu cu răsaditul plantelor în răsadniță.

După ce am sămănat, se apasă pământul ușor fie cu mîna, fie cu o scîndură, sau chiar se poate acoperi cu un strat foarte subțire de pământ mărunt.

În fine se udă pământul și apoi se acopere răsadnița cu ferestre.

Până la răsărirea semințelor, trebuie să udăm astfel ca pământul să aibă o umezeală potrivită. Udatul trebuie făcut așa, ca apa din stropitoare să cadă în formă de ploaie ușoară, căci altfel pe unele semințe le îngroapă prea adînc în pământ, ear' pe altele le scoate afară, ceea-ce va da o răsărire a seminței neegală și defectuoasă.

După răsărire, îngrijirea de dat plantelor în răsadniță este aerisarea și udatul.

Aerisarea micilor plante se face în fiecare zi mai ales când este soare, se deschid ferestrele pe la capetele de sus, proptindu-se cu o bucată de lemn sau scîndură.

Ridicarea ferestrelor se face după mărimea plantelor, adică când plantele sînt mici, ele se ridică mai puțin; cu cât ele cresc mai mari, cu atât ferestrele se ridică mai mult, pentru-că plantele au mai multă nevoie de aer.

Timpul cel mai favorabil de a ridica ferestrele este după-ce a răsărit soarele.

În zilele când este prea frig, ferestrele se ridică și se țin mai puțin deschise. Noaptea în tot cazul ferestrele vor rămâne închise, și dacă peste noapte bănuim că va fi un frig mai mare, fe-

Legenda pământului și a muncii *).

Atotputernicul Dumnezeu, după-ce a făcut cerul cel fără de capăt și pământul cel încunjurat de ape și de toate câte sînt într'insele, a făcut în urmă pe om și a hotărît ca el să fie stăpîn peste toate făpturile și vietățile pământului, apelor și văzduhului. De aceea a chemat Dumnezeu pe toate făpturile sale înainte sa și li-a spus tuturor, ce îndatorie le impune de implinit.

Așa a rînduit Dumnezeu, ca cerul să fie pentru respirarea oamenilor și a vietăților, și loc de petrecere pentru zburătoare, și ca plantele să tragă din el prin frunze hrana trebuincioasă.

Soarelui 'i-a dat Dumnezeu porunca, ca el prin razele sale de foc să încălzească aerul, pământul și apele, și ca el să-și reverse lumina sa asupra tuturor

făpturilor dumnezeiești, aflătoare sub bolta cerului.

Pe luna cea schimbătoare și pe stelele cele fără de număr le-a însărcinat Dumnezeu, ca ele să fie luminătorii nopților, ca cele sălbătice și frumoase, eșind din ascunsele lor vizunii să-și poată afla hrana în vremea nopților.

Mărilor celor fără de fund și lin stătătoare și apelor celor curgătoare li-a zis Dumnezeu, ca în ele să se adăpostească fel de fel de pești și vietăți, ca ele să stingă setea oamenilor și a vietăților și în urmă ca prisosul apelor lor să se ridice în formă de abur în aer și apoi la vreme de trebuință, să cadă pe pământ în formă de ploaie și omăt.

În urmă veni și pământul la rînd, ca să iasă și el spre știință îndatorirea lui și Dumnezeu 'i-a zis: »Tu negrule pământ să hrănești cu ierburile miroitoare și cu pomii cei roditori, ce vor

răsări din tine și se vor hrăni dingllia ta, pe toate vietățile, dobitoacele și pe toți oamenii lumii«.

Auzind pământul această poruncă dumnezeiască s'a cutremurat de frică, după care cutremur s'a schimbat neteda-i față în muni și văi, și a zis: Doamne! mă prind să hrănesc, să cresc și adăpostesc toate erburile, pomii, vietățile și dobitoacele lumii dară nu mă prind să hrănesc și sumedenia de om, ce va fi cu vremea pe pământ. Nu mă prind să hrănesc om, fiindcă că el, rînduit de Tine stăpîn peste toate de pe pământ, nu va voi să mă lucreze și să mă grijească și așa să-și agonisească cele de trebuință gurei și pîntecei, ci va aștepta, ca toate să 'i-le dau de-a gata, așa cum s'ar zice mură în gură. De aceea, atotputernice Doamne, nu mă prind să-l hrănesc pe om, fă bine și îndatorește cu aceasta pe luminosul soare, pe blînda lună, pe strălucitoarele stele sau pe întinsele și nemărginitele mări«.

*) Comunicată de Sandu Popescu, gospodărar din Straja.

restrele se acopere fie cu rogojini, fie cu obloane de scânduri anume făcute. Acoperirea se face seara și dimineața le luăm.

În cazul însă, când în unele zile timpul este destul de calduros, atunci se pot lua ferestrele de tot jos, eară seara le punem la loc.

Dacă nu vom face aerisatul la timp și în toate zilele, plantele se îngălbinesc și putrezesc.

Când plantele au ajuns aproape de scos din răsadniță, pentru a fi plantate la locul de cultură, se iau ferestrele de tot ziua și noaptea, în timp de 10—12 zile, pentru-ca ele să se întărească bine. Dacă în acest timp este de temut vre-un îngheț peste noapte, nu trebuie să uităm de a pune ferestrele.

Udatul se face treptat în răsadniță, așa că plantele să nu sufere, ci să aibă totdeauna umezeala trebuincioasă.

Udatul prea mult este nefolositor. Udatul este bine să se facă când timpul este frumos și calduros.

Cu modul acesta vom avea până în luna Aprilie răsaduri de diferite legume.

Legumele, cari se pot sămăna în răsadniță, sunt: varză, castraveți, ardei, pătlăgele roșii și vinete, pepeni etc.

„R. I.”

P. D. Bellea.

Stîrpirea omidelor.

Dacă ne uităm și acum pe iarnă la pomii din grădinile noastre, vedem, că nu toate frunzele din aceia au căzut jos, ci în unii au rămas mai multe, ear' în alții mai puține. — Oare pentru-ce nu vor fi căzut și acelea? — Pentru-că acelea sunt legate acolo de omide cu un rociu fin, ca de păiengin, așa că nici vînturile cele mai puternice, nici viforele de zăpadă nu sînt în stare să le doboare de acolo, ba chiar și omul une ori numai cu anevioie le poate desface de pe virful crengilor.

Dacă luăm astfel de frunze, ce atîrnă și acum pe crengile pomilor, vedem la cele mai multe firele, cu cari au

foast legate de creangă, ear' dacă le desfacem, vedem în mijlocul lor un fel de sămînță neagră, de mărimea grăunțelor de mac. Acelea sînt tinerele omide, cari iernează acolo și nu pier nici de gerul de peste iarnă.

Dacă am lua apoi de probă astfel de frunze cu omide cu tot și le-am băga într'o sticlă astupată, ear' pe această am pune-o în apropierea focului, ca să stea în decurs de câteva zile, am vedea cum încep a se desvolta omidele de căldura focului și cum încep a se sui pe pereții sticlei în sus. Tot așa fac acelea și primăvara, când soarele începe a lucii și a încălzi mai tare: se desfac de frunzele cele uscate și de acolo tîrându-se pe crengile pomilor congrescute cu frunze și flori moi, tinere și fragede, încep a le mânca lacom, așa încât une-ori lasă crengile de tot pleșuge.

— Oare cum au ajuns omidele acelea în mijlocul frunzelor?

— Fluturii de pomi, cari își depun oușele lor, în decursul lunilor de vară, pe frunzele pomilor, aceia le-au depus acolo. Din oușele acelea se desvoaltă încă prin Iuliu și August niște omide mici, cari încep a aduna frunzele de pe margini cătră mijloc, apoi a le lega de crengi cu un fir de bale, pe care îl lasă din gura lor.

Nu toate omidele se desvoaltă în modul arătat. Sînt unele, cari iernează numai ca oușe. Pe acelea le așează și leagă pe frunze mamele lor, fluturii, din cari adese-ori, când desfacem frunzele adunate, mai putem afla unele părți de ale acelor, precum sînt aripile.

Sînt apoi unii fluturi, cari nu-și depun oușele pe frunzele pomilor, ci pe scoarța acelor sau în crepăturile parilor de gard. Oușele astfel depuse le lipesc acolo tot cu un fel de pânză, ca de paingin și dacă omul le sgărie puțin cu unghia, 'i se pare, că e ceva iască lipită acolo. Oușele acelea sînt ale unui flutur numit: Ocnieria și se află la un loc câte 400—500, din cari apoi se desvoaltă primăvara tot atâtea omide călătoare, cari în decursul verei mănâncă lacom la frunzele pomului și dacă le gată dintr'unul, se mută într'altul, ba une-ori chiar și în altă grădină.

Afară de acestea, mai sînt un fel de omide, ale căror oușe le pun fluturii pe crengile mai subțiri ale pomilor în formă de inele, într'un număr de câte 300—400 și din cari apoi se desvoaltă omidele fluturului așa numit Gatropacha neustris.

Ca toate insectele, așa și fluturii acestia de pomi trec prin metamorfoza (schimbarea) cunoscută a insectelor și anume: din oușele depuse se desvoaltă mai întăiu omide, din acestea nimfe (păpuși), ear' din acestea după 14 zile se desvoaltă fluturul în toată forma lui.

După-ce am văzut, că unde-și depun și unde se țin omidele de pomi, precum și oușele acelor, să vedem cum ar trebui să purcedem, ca să le putem stîrpi mai ușor și mai cu temei.

Cel mai ușor mod de stîrpire al omidelor și al oușelor acelor este culegerea cuiburilor de prin pomi și arderea acelor. Pe unde culegerea nu se poate face cu mîna din cauza înălțimei pomilor sau din cauza, că aceia sînt prea subțiri și se pot rupe sub greutatea omului, acolo se întrebuițază foarfecile de omide, cari se leagă pe o poce (par) lungă și cu ajutorul unei sforicele se pot întrebuițază cu succes la retezarea cuiburilor de omide, ca și când se culeg cu mîna.

Cuiburile de omide culese, de pe pomi se adună la un loc și se ard îndată acolo în grădină, dacă cumva nu e primejdie, ca să se întindă focul și la atare gard din apropiere. De asemenea se ard și nimicesc și frunzele aflate prin scorbura sau scoarța cea crepată a pomilor, de oare-ce acelea încă pot se conțina oușe sau omide.

Cuiburile omidelor numite Ocnieria, cari adese se află pe scoarța pomilor, se rad cu anumite perii de drot sau în lipsa acestora cu un cuțit, într'un vas și apoi se aruncă de-adreptul în flacăra focului, ca să se ardă și nimicească fără amănare. Cu prilejul rasului acelor se băgăm de seamă, ca să nu cadă pe lângă vasul ce avem pe jos, căci în cazul acesta după-ce dă căldura și de pe jos înviează și se pot desvolta omide din ele.

Dar' nu numai pe crengile și scoarța pomilor sînt depuse o grămadă de

Auzind Dumnezeu aceste cuvinte pline de grijă, rostite de înspăimîntatul pămînt, a cunoscut, că pămîntul vorbește bine, de aceea a zis cătră dînsul: „Nu te teme, măcar că 'l-am pus pe om domn peste toată lumea, el totuși va fi dator să te lucreze. Și numai dacă te va lucra vei fi dator să-l hrănești. Dacă te-ai prins să hrănești și să crești toate făpturile lumii, apoi să știi că am hotărît, că omul să-și tragă hrana sa cea de căpetenie din acele făpturi, eară ce-i va fi de lipsă să-și dai tu!”

Auzind pămîntul această orînduire preaințeleaptă se molcomi.

Și chemînd Dumnezeu pe om înainte feței sale 'i-a zis: „Eată te-am făcut domn peste toate făpturile lumii și de aceea 'ți am dat minte plină de înțelepciune; toate aceste făpturi vor fi supuse ție și îți vor sluji spre hrană și îmbrăcăminte. Tot așa îți supun ție și întinsul pămînt și dintr'însul îți vei

scoate tu hrana ta, însă numai în sudoarea feței tale vei mânca pâinea ta.

Eară Dumnezeu 'i-a mai zis: „Aceasta însămnă: Vei munci și lucra, vei mânca — nu vei lucra, vei răbda!”

Și de atunci, se zice că munca s'a înfrățit cu pămîntul și umblă beată zi și noapte și cutriera fără odihnă vâi, gesuri, dealuri, păduri, și câmpii și se imbie fiecărui om, ce întâlnește în calea-i nesfîrșită, ca să-și fie prietină bună, făgăduindu-i, că ea îl va face avut și cu trecere mare între oamenii cei de față, ba chiar pomenit de cei viitori și binevăzut la Dumnezeu; însă vecinic pribeaga muncă mereu se vaetă și amar se plînge, că puțini îi caută și primesc prietinia ei și că cei mai mulți se înfrățesc pe vieată cu nepretina ei de moarte, adesea cu lenea.

„Dest.”

Dimitrie Dan.

Mînzul Țiganului.

Un Țigan dela un sat
Om sărac, dar' învățat
Văzînd cum se-nbogătesc,
Țeranii care muncesc,
Și auzînd că din găină
Poate fi o gazdă bună,
Dacă el e cruțător
Om harnic și strîngător.
Avînd și el o găină,
Ori din furat, ori din mîla
Cu ai seî se sfătuia,
Dacă a oua găina
Și apoi ea va cloci
Cu puii oar' ce va fi?
Apoi după-ce oua
Cloșca sub pat o băga,
Că acolo-i loc ferit,
Potrivit pentru clocit.
Seara și dimineața,
Încă din pat vorovea
Cum să facă, să tomnească,

omide și ouă de ale acelora, ci și prin crepăturile acelora, apoi pe sub mușchii, cari îmbracă une-ori trupina pomilor mai bătrâni. De aceea economul harnic le va căuta cu îngrijire peste tot locul și le va aduna și nimic fără cruțare.

De multe-ori se întâmplă, că pe lângă toată strădania omului cu culegerea cuiburilor de omide pot să mai rămână de acelea, cari apoi îndată ce dă primăvara, încep să roadă frunzele cele tinere ale acelora. Astfel de omizi se culeg și nimicesc și mai târziu, atunci pe primăvară.

La stîrpirea omidelor omul mai are și alți tovarăși, pe cari nu-i prea bagă în seamă și cari se țin prin grădinile lui. Acei tovarăși sunt cu mult mai ușori și mai sprinteni ca elși nule trebuie nici scară, ca să se poată urca prin pomi, și nici foarfeci, ca să le taie și nimicească. Tovarășii acestia ai omului sînt unele din pasările noastre de grădină, cari pe lângă slujba aceasta frumoasă, că ne stîrlesc omidele, ne mai fac și muzică de cinste. De aceea ele nu trebuie alungate de prin grădini, ci adăpostite, ca niște buni și adevărați tovarăși de lucru.

Cu privire la stîrpirea omidelor articolul de lege XII. din anul 1894 § 50 dispune, că fiecare proprietar de grădini sau vii cu pomii este obligat a stîrpi omidele aflătoare în pomi încă înainte de ce dă mugurul acelora, dar' la tot casul până la sfîrșitul lui Martie sub pedeapsă de 100 coroane, ear' la oas, când nici după pedeapsa aceasta nu ar voi a le stîrpi primăria comunală are drept a dispune culegerea și nimicirea acelora pe cheltuiala numitului proprietar.

De aceea atragem de cu vreme luarea aminte a economilor noștri asupra stîrpirii omidelor, prin care deoparte își fac bine chiar lor înșiși, de altă parte nu pot să vină în conflict (ceartă) nici cu legea mai sus pomenită.

Ioan Georgescu.

Meseriașii din România.

O luptă grea au avut și au să poarte meseriașii români din România față de meseriașii străini, care i-au copleșit. Îndeosebi au o grea poziție față de numărul cel mare al meseriașilor jidani. În România Jidanilor le e oprită ocuparea de funcțiuni și așezarea la sate. Ei s'au aruncat atunci ca lăcustele asupra orașelor, îndeosebi asupra celor din Moldova, îmbrățișînd comerțul și meseriile. Înmulțindu-se meseriașii români, și vîzînd concurența sugrumătoare a străinilor s'a pornit de mai mult timp o mișcare de mîntuire și anul acesta s'a înființat o societate, care are să cuprindă pe toți meseriașii și cei ce se interesează de înaintarea meseriilor în România. Mijloacele, ce 'și le propune societatea pentru ajungerea scopului, sînt așa de bune, încât numai învățătura putem lua și noi, de aceea le comunicăm și cetitorilor noștri.

Eată ce se zice în statute:

Art. 1. Se înființează în România „Liga națională” a meseriașilor și comercianților români cu sediul central în București și cu secțiuni în toată țeara.

Art. 2. Liga națională are de scop statornicirea activității celor trei mari ramuri de îndeletniciri sociale și anume meseria, industria și comerțul, pe temelii trainice și puternice, pentru ca fiecare cetățean român să-și poată îmbunătăți traiul din punct de vedere material, moral și cultural. Pentru atingerea acestui scop, Liga va fi călăuzită de următoarele principii:

1. Respectul religiei și întărirea credinței în popor pe baza învățăturilor din evanghelie;

2. Respectul constituției precum și al tuturor legilor țării, cari consacra principiile de libertate, egalitate și fraternitate.

3. Creșterea și întărirea avuției românești în mîinile Românilor; deșteptarea conștiinței cetățenești și naționale;

4. Organizarea corpurilor pe baze moderne;

5. Exploatarea tuturor produselor țerei în mod rațional și concesionarea lor la Români și societăți românești.

6. Indrumarea populației pe cale de meserii, industrie și comerț, și preconisarea sistemului asociațiilor;

7. Intervenția statului indispensabilă;

8. Regulamentarea condițiilor de înțelegere între patroni, lucrători și ucenici. Obligațiunea pentru patroni de a întrebuința în fabrici, uzine, ateliere, etc., cetățeni români;

9. Respectarea și aplicarea cu rigurositate a sistemului protecționist asupra industriei naționale;

10. Concordanța cât mai apropiată între capital, muncă și profit pe temeiul unor juste apreciațiuni; și alegerea unei măsuri comune pentru resplata muncii fiecăruia potrivit cu capacitatea sa;

11. Sporirea populației curat românești, cum de pildă ar fi: Legi pentru încurajarea celor ce au copii;

Supunerea la dare deosebită a celor neînsurați după împlinirea etății de 27 ani;

Ocotirea credințelor noastre bătrânești;

Întărirea simțămîntului național în popor;

Buna pază a celor sfinte;

Curățirea moravurilor stricate și primejdioase pentru existența noastră națională.

În scurt, lupta pe toate cărările contra curentului de desnaționalizare și de risipire a elementului românesc.

12. Înființarea de școli de meserii și comerț, cari să producă buni meseriași, industriași și comercianți;

13. Strângerea celei mai intime legături între toate stratele societății și nimicirea tuturor zăgazurilor, cari le despart astăzi;

14) Emanciparea țării pe teren economic și financiar de sub jugul piețelor și sindicatelor străine, și ca urmare stabilirea de raporturi comerciale numai pe temeiul de reciprocitate.

Și numai o parte din programul acesta de muncă realizat, și cei ce au înființat societatea aceasta pot zice cu drept cuvînt, că mult au contribuit la întărirea morală și materială a Țării-românești.

Oțetul de vin.

Din nimic nu se poate face așa de ușor oțet ca din vin. În Franța se fabrică oțet de vin în cantități mari. La asta i-a îndemnat pe oamenii de acolo mai ales împrejurarea, că pentru un oțet curat de vin se capătă prețuri mai bune, decât pentru un vin mai puțin bun. La noi tot cam așa stă lucrul. În Sibiu se vinde litra de oțet curat de vin cu 40 cr. Și nu trebuie uitat, că pentru vînzarea de oțet nu se plătește darea, care se plătește pentru vin.

La fabricarea oțetului acestuia vom folosi acele vinuri, care au început deja să se oțetească, așa că nu mai sînt bune de beut. Tot la fabricarea oțetului se folosim și vinurile, cari au gust de bute sau de mucigăială, precum și cele ce au o culoare neplăcută. Vinurile prea acre, precum și cele din vii atacate de peronosporă, încă se pot folosi pentru fabricarea oțetului. Cele ce au un gust

Ca să se învîrtească.

Atunci un purdel de-al lui

De-al dadii bătrînului,

Zicea cătră tatăl seu:

„Tată, fă precum zic eu

După-ce pui vor crește,

Mari vor fi fără de veste,

Dui la tirg și vinde-i toți,

Și dacă capeți mulți zloți

Cumpără un mînz frumos

Să nu umblăm tot pe jos.

Cînd apoi li-i cumpăra

Eu tot călare-oi umbla.

Atunci dada mînios

Strigă din pat furios

„Taci! că mînzul-i tinerel

Și dacă te sui pe el,

Tu i-i rupe șelele,

Mare obraznicule.

Taci din gură, tot strigînd

Și cu picioarele dînd,

El cu al lui frămîntat

Căzî jos, stricînd cel pat,

Încît omori cloșca

Pentru-care se sfădea,

Din bielele ouă eară,

Se făcu mare păpară.

Feneșul-săsesc.

Ioachim B. Pop,

învățător.

GLUME.

Spovedania Țiganului. Un țigan se duse la un preot să se spovedească în ajunul Paștelui.

Preotul după ce-l ascultă, îi dădu să facă 20 de mătânii.

— Dar' pentru un miel furat câte mătânii se fac părinte? întrebă țiganul.

— Cinci mătânii, pe care 'ți-le scotii că-mi spuseși că neavînd miel de Paște, ai furat unul.

— Lasă aia, părinte, sărut mîna, mai dă-mi 5 pe deasupra, că am să fur unul la noapte și după aia mă împac cu Dumnezeu, de-om trăi ca niște frați de mîne încolo.

amar, nu sînt bune de oțet, pentru-că amăreala aceasta nu numai că nu se perde, dar' se arată în oțet și mai tare.

Hotărîndu-ne să facem dintr'un vin oțet, trebuie să-l scoatem înainte de toate din pivniță. Formarea oțetului se întîmplă la suprafața vinului cu ajutorul unor foarte mici bureți (bureții oțetului), cari ajung de pe suprafața vinului și'n aerul din pivniță și din acesta pot ajunge în celalalt vin. Lăsarea vinului oțetît în pivniță ar avea drept urmare, că s'ar umple toată pivnița cu bureții acestia și într'o astfel de pivniță n'ar mai fi cu putință ținerea vinului, căci tot s'ar oțeti.

Vinul hotărît pentru oțet se scoate dară din pivniță și se aduce într'un loc, unde e o căldură potrivită (18—20°C), adică cum e cea din odaia de locuit. Vinul îl putem pune într'un butoiu mai vechiu, în fundul acestui butoiu sfredelim o gaură cam de un centimetru de largă la o înălțime de 4/5 din fund, umplem butoiul până la această găurice și-l lăsăm în pace, cu vana neastupată. După-cum e de mare butoiul, vinul se preface în 3—6 săptămîni în oțet, pe care-l scoatem apoi din vas, lăsând un mic rest pe fundul lui. Dacă punem peste acest rest numai decât eară vin, acesta se va preface mai curînd în oțet, fiindcă pe fundul vasului au rămas multe drojdii

SFATURI.

Nutrețul tăiat prea scurt nu e potrivit la cai pentru-că acesta îl înghit prea iute și nu-l moaie din destul în gură, unde se începe mistuirea lui. Fiind mai lung în fir, calul e silit să-l mestece bine.

Rănile, ce le capătă vacile pe uger, mai ales, când sug vițeii, se vindecă ușor dacă le spălăm mai întăiu cu apă caldută și apoi le ungem cu un ou bătut și cu miere. Bun serviciu face și un amestec de o parte carbol la câte 20 părți glicerină și unt de lemn, cu care ungem țiglele.

Gâste de Emden. Ne mai desparte numai o lună și jumătate de primăvară. Atragem și cu privilegiul aceasta atențiunea economilor, cari să ocupă cu cultura galitelor — și care econom *har-nic* nu se ocupă cu ea? — asupra gâstelor de Emden. Gâscanul de Emden e lung de 110 cm. și cântărește 10—15 chgrame. Găstele oua într'un an 20—50 ba 70—80 ouă. Ouăle se pot comanda dela direcția grădinei zoologice din Budapesta și dela colonia pentru prăsirea galitelor din Gödöllő.

Alegerea cartofilor. Cei-ce n'au ales încă de cu toamnă cartofii de pus să se grăbească a o face acum. Una din cauzele, că mulți au o recoltă slabă e și folosirea cartofilor nedevoltați bine. Cartofii aleși trebuie așezați într'o pivniță abicîtă sau într'o cămară, ca să nu incolțească. Cei mari se taie în două așezându-se jumătatea mai mare cu oțtii pe scînduri, ear' jumătatea mai mică folosindu-se în bucătărie.

În stupărie. În cojnițele cu urdinișul dedesupt sufer pe timpul acesta albinele de multe-ori din cauza lipsei de aer, căzînd albinele moarte jos și astupînd găuricea. Stuparul trebuie să curețe deci adese-ori urdinișul, scoțînd albinele moarte cu un cârlig de drot.

Știri economice, comerc. industr. jurid.

Dela băncile noastre. »Asociațiunea de economii și ajutor« din Ghioroc. (Anul IV.) Fond de rezervă 1035, depuneri 279.62, câștigul curat 894 coroane.

»Bocșana«, Bocșa-Montană. Fond de rezervă 23.290, depuneri 185.600, câștig curat 12.174 cor.

»Chiorana«, Șomcuta-mare. (An. I.) Depuneri 27.254, câștig curat 2885.67 coroane.

»Economul«, Cluj. (Anul XVI.) Fondul de pensii 30.284, fondul general de rezervă 93.623.26, fond special de rezervă 19.784.65 depunerile 968.344, câștig curat 32.539 cor.

»Grănișterul«, Dobru. Depuneri 97.017, câștig curat 9093 cor.

»Jebelleana«, Jebel. Fond de rezervă 3584, depuneri 18.026, venit curat 5937 coroane.

»Mielul«, Poiana-Sibiiului. Depuneri 24.236, fond de rezervă 2339, câștig curat 7850 cor.

»Racoșana«, Șeica-mare. (An. VI.) Reservele 8122, depuneri 25.916, câștig curat 5497 cor.

»Steaua«, Roman-Petre. Reservele 10.600, depuneri 47.076, câștig curat 7185 cor.

Budgetul căilor ferate române s'a fixat pe 1901/1903:

La venituri 57,878. 98 lei
La cheltuieli 37 039.792 »
Venit neto 20,768.116 »

Boala de porci a încetat în hotarul Brașovului.

Nouă bancă românească. Sub firma »Cugierana« institut de credit și de economii societate pe acțiune în Cugir (Kudzsir, cottul Hunedoarei) s'a fundat un nou institut de bani românesc cu capital social de cor. 50.000.— împărțit în 500 acțiuni a cor. 100.— Direcțiunea se compune din domnii: Procopiu Herlea, I. Ștefănescu, Constantin Olariu, Petru Ștefănescu, Nicolae Olariu Ioan Baluțiu, George Berian sen., Ioan Herlea lui Niculae, Demian Bria, Avram Oltean și Ioan Lupuț.

Comerțul României în Franța Consulul general al României a trimis ministerului de externe un raport amănunțit asupra comerțului pe care îl face România cu Franța.

Din acel raport se constată că România, din punctul de vedere al comerțului cu Franța, ocupă al 36-lea loc printre celelalte state.

Raport economic pe Ianuarie.

În urma timpului cald s'au scos în multe ținuturi vitele la câmp. Pe alocurea s'au mînat vitele în holde, ceea ce au ajutat pe cei cu puțin nutreț. Cu toate acestea într'o mare parte a țării nutrețurile sînt scumpe și trebuie cruțat cu paie și cu fînul. Starea sîmănăturilor de toamnă nu e pretutindenea multumitoare, cu toate-că grânele și secările stau bine în cele mai multe locuri. Iei-colea au făcut stricăciuni vermi și șoarecii, în alte locuri gerul, umezala prea mare și rugina. Rapița stă bine, pe alocurea foarte bine.

Noul tarif de persoane pe calea ferată Vințu-de-jos—Turnu-roșu. Începînd cu 1 Februarie are valoare un nou tarif pe calea ferată Vințu-de-jos—Turnu-roșu. Întreaga linie e împărțită în trei zone pentru circulația vecină și 9 zone pentru cea în depărtare. Prețurile pentru trenurile de persoane și cele amestecate sînt acestea:

	Chlm.	Zona	cl. I.	cl. II.	cl. III.
Circulația vecină	1—8	I.	0.60	0.30	0.20
	9—14	II.	0.80	0.44	0.30
	15—20	III.	1.—	0.60	0.40
Circulația în depărtare	21—25	1.	1.50	0.90	0.60
	26—30	2.	2.—	1.20	0.80
	31—40	3.	3.—	1.80	1.10
	41—55	4.	4.50	2.70	1.70
	56—70	5.	6.—	3.60	2.20
	71—85	6.	7.50	4.50	2.80
	86—100	7.	9.—	5.40	3.30
	101—115	8.	10.50	6.30	3.90
	116 și maisus	9	12.—	7.20	4.40 c.

Socotind dela Sibiiu, stațiunile singuratică sînt puse la următoarele zone:

a) Circulația vecină: Turnișor, Șelimbăr, Mohu I.; Veștem II.; Tălmașiu, Cristian, Orlat III.

b) Circulația în depărtare: Căcova, Sebeșul-de-sus, Podul-Oltului 1.; Săcel, Seliște, Avrig, Boița, Turnu-roșu 2.; Galeș, Stația Turnu-roșu 3.; Apoldul-mare, Apoldul-mic, Mercurea 4.; Mercurea-Sărărie, Cunța, Călnic 5.; Sebeșul-săseș și Vințu-de-jos 6.

FELURIMI.

Cum dorm oamenii? Cam a treia parte din viața noastră întreagă o petrecem în pat, de aceea nu e mirare, că omul își dă silință să și-l facă cât mai plăcut. Țăranul român doarme pe o saltea umplută cu paie, cel mai sănătos așternut, căci se poate schimba cât mai des fără nicio cheltuială. În *Anglia*, *America*, și în timpul din urmă și în *Germania*, dorm pe saltele umplute cu pîr de cal. În *America-centrală* și sudică dorm în niște rociuri. *Japonezii* dorm pe rogojini întinse pe pămînt și au drept căpătăiu o bucată de lemn. *Chinezii* au niște paturi cu picioare foarte scurte. Saltelele și straietele lor sînt din rogojine fine. Iarna se îmbracă în haine cuptușite cu vată și așa îmbrăcați se pun în pat. Numai *Negrul* din *Africa* poate dormi ori-și-unde și ori-și-cum.

CRONICĂ.

Intru mărirea lui Dzeu. În *Pui* s'a făcut o colecție pentru procurarea a două rinduri de vestimente liturgice. Au contribuit până acum preotul Bocanici 40 cor., primarul com. 6 cor., M. Simihai 10 cor., servitorul preotului 10 cor., Varga I. 10 cor., Brosies-k A. 5 cor., Martin Silla 10 cor., Moisa Ponea 2 cor., Ponea P. 2 cor., și alți mai mulți câte o cor.

În *Sadu* a dăruit evlavioasa creștină Ana Ioan Tatu suma de 100 cor. pentru bis. gr. cat. de acolo, depunându-se banii la „Albina” unde au să rămână până când se va edifica o biserică nouă. Comitetul parochial gr. cat. exprimă și pe calea aceasta vredniciei femeii mulțumita sa.

— Curatorul bisericesc din *Sulea-de-Câmpie* aduce mulțumită publică dlui Aureliu Rusu, cand. de adv. fiul On. Domn. Vasiliu Rusu paroch local, care a donat sfintei noastre biserici suma de 30 cor., la fondul pentru edificarea unui nou locaș sfânt.

— Credincioșii: Gregoriu Vulpe cu soția sa Todosie și ginerele lor Augustin Oroian și soția sa Maria, au donat pentru biserica din *Sarmașul-mare* un rind de vestimente în preț de 80 cor., Teodor Socaciu și soția sa Mariuca Sa-lagean o evanghelie cu litere latine în preț de 25 cor., Oțel Macavei și soția sa Fironica o păreche mânecari a 5 cor., Isidor Morariu și soția sa Marisca, o păreche mânecari, brâu și procovețe în preț de 10 cor., ear' Salagian Toader și soția sa Marisca a donat la sf. biserică 100 cor.

— Niculița Moldovan a dăruit pentru sfânta biserică din *Săulia-rom.* o prea frumoasă icoană în preț de 24 cor., Fapta aceasta merita atențiune cu atât mai virtuos, căci snumitul își câștigă pâinea de toate zilele prin lucrul mânilor și astfel numai cu mare greutate și orărare a putut ajunge la suma aceasta de bani. Asemenea Saveta Oltean a dat o acoperitoare de masă.

— Simion Abruzan, născut în comuna Ilienii cu soția sa Maria Neicu născută în Roșia de Secașiu — aflându-se de present în Wheatland (America-de-nord) au trimis 25 coroane cu care sumă după dorința lor s'a procurat pe seama bisericii din Roșia-de-Secaș o evanghelie cu litere latine legată în piele.

Bunul Dumnezeu să răsplătească tuturor faptele lor creștinești.

Steaguri de-ale lui Stefan Vodă. Dl Dimitrie Sturdza a citit Vineri, săptămâna trecută, la Academia Română o comunicare a dlui I. Bogdan, decanul facultății de litere și membru corespondent al Academiei, despre două steaguri ale marelui Voevod Stefan-cel-Mare, care se găsesc la muntele Athos în mănăstirea Zografos. Unul din aceste steaguri este dela anul 1500, deci cel mai vechiu steag românesc cunoscut până astăzi.

Un binefăcător. În Bucoveni, jud. Ilfov, România, s'a înființat o societate Raiffeisen. Având numai un capital de 2000 lei, boerul Barbu Stirbeiu i-a dăruit 10.000 lei.

Cămătari. În Teaca s'a făcut prin tribunalul din Cluj timp de două săptămâni cercetare contra cămătarilor Rohrlisch și Scharf. Dovediți fiind, Rohrlisch a fost condamnat la un an și opt luni temniță și 1900 cor. pedeapsă, ear' soțul său la 10 luni temniță și aceeași pedeapsă în bani.

În fața curții cu jurați din Cluj s'a început în 4 Februarie procesul contra locuitorilor din Mărgău Gh. Bradu, Petre Miluț, Simion Bălaș și Bocu Onuț, acușați, că ar fi plătit pe Păne Onuț să atenteze la viața notarului din Mărgău, Siko Kanut. Acest notar era din cale afară aspru față cu poporul, îi pedepsea și amenda pe oameni de le eșia sufletul din oase. Notarul a fost denunțat și s'a pornit contra lui cercetare disciplinară, fără rezultat. Atunci oamenii au trimis o deputație la ministrul de interne cerând să-l scape de acest notar. Toate au fost în zadar. În cele din urmă s'au făcut trei atentate contra vieții lui. Păne Onuț, după cum singur a mărturisit, a împușcat asupra notarului în 3 rânduri fără să-l nimerească. El acuză pe snumiții patru oameni, că ei ar fi autorii morali ai atentatelor, oamenii tăgăduesc. După 4 zile de pertractare, toți acușații au fost declarați nevinovați, neputându-li-se dovedi nimic. Apărătorul lor a fost avocatul român, Dr. Isacu.

Pentru cele ce vor să se facă învățătoare. Ca întregire la o notiță dată de noi în chestia preparandistelor noastre mai comunicăm următoarele: Ministrul de culte a trimis tuturor inspectorilor de școli o ordinațiune, prin care oprește în mod definitiv facerea examenelor de cursuri și de calificățiune la preparandiile pentru candidații de învățători. Totodată a încunoștiințat și autoritățile bisericesti, că nu va permite aceasta pe viitor nici în mod excepțional. — Ordinațiunea aceasta va trebui să grăbească înființarea de preparandii române de fete, fie confesionale la Blaj și Sibiu, fie prin Asociațiune.

Foamete în comitatul Ciucului. În cercul Ghergheului din acest comitat e foamete. Primpretorul acestui cerc a constatat, că 923 de familii cu 3000 membri n'au pâne. Ajutorul singuraticilor nu e îndestulitor, de aceea primpretorul cere ajutor dela guvern.

† **Aleman Galea.** Despre înmormântarea harnicului învățător *Aleman Galea*, a cărui moarte am anunțat o în numărul trecut, ni-se scriu următoarele: În 6 Februarie n. s'a făcut înmormântarea mult regretatului cleric absolut și învățător *Aleman Galea* cu o pompă deosebită și impunătoare. În urma dispozițiunilor luate de comitetul parochial, al cărui notar a fost, și ale corpului învățătoresc, care a dezvoltat o activitate vrednică de toată lauda, rămășițele pământești ale defunctului au fost transportate în biserica cea mare, unde s'a făcut ceremonialul funebrel, săvârșit de parochii locale *Emilian Cioran* și *Iosif Goga* și parochul *Ioan Marin* din Riusadului. Răspunsurile funebre le-a dat un cor de pedagogi de pe cursul III. dela seminariul Andreian. La sfârșitul ceremonialului părintele Iosif Goga se urcă pe amvon, de unde cu obicinuita-i voce melodioasă, începe să rostească cuvântarea funebrelă, prin care a arătat frumoasele calități ale răposatului și perderea cea mare ce o simte întreaga comună în urma morții acestui tânăr, care a fost unul dintre cei mai talentați și mai activi fii ai acestei comune, dezvoltând muncă rodnică în decurs de 14 ani cât a funcționat ca învățător. După părintele Goga a urmat un vers occasional cântat de elevii școlii sub conducerea învățătorului *Căliman*. Sierul s'a ridicat fiind purtat de 8 învățători, ce erau încinși cu pantlăci negre, pentru de a fi dus la locul de odihnă. O grupă de domnișoare din comună, ce purtau cununii împreună cu domni încinși cu pantlăci albe au făcut onorurile pe lângă sierul. La înmormântare a luat parte, pe lângă tot publicul din comună, repre-

sentanța comunală și comitetul parochial în corpore, ear' reuniunea pompierilor a format apalir. Între diferitele cununii am observat pe a corpului învățătoresc din loc cu inscripția „Neuitatului coleg”; a comitetului parochial cu inscripția „Meritatului învățător” și a elevilor școlii cu inscripția „Iubitului învățător”. Am remarcat prezenta stim. domni Dr. Vasile Bologa, prof. seminarial și Lazar Tritean, conferent școlar, apoi corpul învățătoresc dela școala din Poplaca și cea din Sadu, învățătorii dela cele 4 școli elementare din Sibiu, învățătorii dela școlile din Orlat, Mohu etc.

Alegere de preot. Membrii preoți și mireni ai sinodului protopresbiterial al tractului Mercuria sunt convocați a se întruni în sinodul electoral de Joi, 14/27 Februarie a. o. la 11 ore a. n. în biserica din opidul Mercuria pentru alegerea de protopresbiter al tractului numit.

Un subjude român suspendat. Pentru-ce a fost suspendat? Poate a săvârșit vre-o neregularitate în oficiu? Doamne ferește? A fost suspendat pentru-că în ziua de Anul-Nou românesc, după amiază nu s'a dus la cancelarie. Casul s'a întâmplat în Câmpeni cu dl subjude Chilba, care a crezut, că-i va fi permis și lui ca creștin și ca Român să aibă o după amiază liberă, într-o sărbătoare atât de mare. T'ai găsit-o! Judecătorul Budovsky, văzând, că dl Chilba e absent, a trimis servitorul după dînsul. Venind dl Chilba, se zice, că ar fi zis șefului său. „Ori cât ar umbla patrioții, pe mine tot nu mă vor maghiarisa. Îmi voiu ține și de aci încolo sărbătorile”. Atâta a fost de ajuns. Judecătorul l'a denunțat ca pe un om primejdios și nu peste mult a sosit la fața leului judecătorul de instrucție Borzovai din Turda, care făcând cercetare l'a suspendat dela oficiu.

O bandă de hoți a fost descoperită zilele trecute în comitatul Torontalului. După cercetări îndelungate i-s'a descoperit cuibul în Uzdin, unde au fost arestați 11 inși, cărora li-s'au dovedit până acum 44 de spargerii, la cari au furat obiecte în valoare de câteva mii coroane. Și pe un tainutur al acestei bande l-au prins chiar când voia să vândă niște găște de furat în Beciche-recul-mare.

Petreceri. Tinerii meseriași rom. din Orăștie aranjează Sâmbătă în 9/22 Februarie 1902 în sala hotelului „Transilvania” în favorul fondului „Secției industriale” o producțiune teatrală. Începutul la 8 ore seara. Prețul locurilor: Locul I. șirul 1, 2 și 3 câte 2 cor.; șirul 4 1 cor. 80 bani; locul II. șirul 1 și 2 câte 1 cor. 20 bani; șirul 3, 4 și 5 câte 1 cor. Parterre 80 bani. Galeria 50 bani (pentru dansatori 80 bani). Loja 8 cor. Suprasolviri se vor primi cu mulțumită și se vor cuita publice. După producțiune dans.

— Meseriași rom. din Turda aranjează la 23 Febr. în hotel Central teatru urmat de dans. Se va reprezenta piesa „Idil la țeară”. Venitul este destinat pentru ajutorarea învățăcelilor de meserie lipsiți. Oferte benevole sunt a se adresa dlui Dr. Eugen Pătăcean, avocat în Turda.

— Societatea academică soc.-lit. „România Jună”, aranjează la 22 Febr. în „Hotel Continental” o petrecere cu dans în folosul alumneului societății. Începutul la 9 ore seara. Bilet de dame 5 cor.; bilet de domni 6 cor.

Coroane eterne. Din privilegiul trist al trecerii la cele eterne a mult regretatului părinte al meseriaşilor noştri, fost intemeietor al »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, venerabilul domn *Nicolae Cristea*, următorii au contribuit întru eternizarea memoriei răposatului, la fondul văduvelor şi orfanilor meseriaşilor, creat de reuniune şi anume: Familia dlui Ioan Măcelariu (Sângătin) 20 cor.; Dr. George Măcelariu, cand. de avocat (Orăştie) 10 cor.; Dionisie Roman, cand. de adv. (Mediaş) 1 cor.; Mihail Jourca, notar (Răşinari) 1 cor.; Avram Armean 1 cor.; Isidor Grindean, măiestru cismar, Stefan Duca, Ioan Pineiu, Ioan Mohan, Ioan Spinean, culegători-tipografi, fiecare câte 60 bani; Victor Tordăşianu, presidentul reuniunii 10 cor.; George Poponea, vicepresident, Ioan Apolzan, notar, câte 2 cor.; Florea Crucişă, cassar, Ioan Roşca, controlor, Ioan Roman, Ioan Bologa, Nicolae Işan, membrii în comitet; Nicolae Stoica, bibliotecar, câte 1 cor.

Necrolog. Subscrişii cu inima înfrântă de durere aducem la cunoştinţa rudeniilor, prietenilor şi cunoscuţilor noştri trecerea la cele eterne a iubitului nostru fiu *Emilian*, născut şi botezat în Bucureşti în 13 Ian. 1901, răposat în Cincul-mare, locul natal al părinţilor lui în 3 Febr. 1902, împărtăşit fiind cu sf. Taine. *Emilian* şi *Eufrosina* Mihui, părinţi; *Rafira*, soră.

Părinţi bestiali. Gendarmeria din Seghedin a fost încunoscîntată, că în Stajerdorf (Bănat) chinuie nişte părinţi cu cea mai mare cruzime pe o fată a lor de 16 ani. Cercetându-se, gendarmii au aflat după cuptor în casa celor pirîţi un sac, în care era vîrită biata fată. Aşa era de slabă, încît nu putea sta pe picioare. Ea e oarbă de amîndoi ochii. Părinţii au fost daţi pe mîna judecătorei, ear' fata în îngrijirea unor oameni.

Moartă de foame. În săptămîna trecută a murit lângă Allenstein doamna K., lăsînd după ea în bani gata trei sute mii de marce. Cercetându-se după cauza morţii s'a constatat, că a murit de foame. Ea trăia cu 2-3 cartofi şi o schumbră (hirincă) mai multe zile.

Alegere de primar. Ni-se scriu următoarele: Luni în 3 Februarie n. a. c. a fost restaurarea primăriei comunale din Voila, poate cea din urmă în întreg comitatul Făgăraşului.

De astă-dată, ca nici-odată, primpretorul Herszeny a candidat pe toţi potenţii la acel post. De altcum aceasta este şi unica procedură corectă şi legală, dacă e, ca alegerea să fie »alegere« şi nu numai ficţiune. Facă-se aceasta în tot locul şi la toată ocasiunea, şi atunci se va vedea, că starea administrativă bolnăvicioasă de azi nu va fi numai un şir de scandaluri şi fărâdelegi, ca cu primarii impuşii, ci va urma a avea era: *legii, dreptului şi dreptăţii!*

Poporul îşi cunoaşte mai bine, decât puternicii zilei, oamenii sei de omenie. Ales a fost ear' un om de cinste şi cu frica lui Dumnezeu, ca şi acum 3 ani: economul *Iosif Borcea*. Vătavul bandei nelegiuirilor de tristă aducere aminte, care adusesese comuna aproape la ruină totală materială şi morală, şi-a încercat şi de astădată norocul, dar' ca odinioară Lucifer, a căzut în adîncimea iadului!

Un nesocotit netrebnic, păcătos şi el (N.) încă s'a înjugat la carul nelegiuirii, dar' au păţit-o rău ambii, că s'au înămolit pe vecie! Dispreţul oamenilor de bine îi petrece peste tot locul. Preoţii de data aceasta au fost la culme!

Pr. a.

O glumă proastă. Văduva Borceze din Kapus, o femeie săracă, avea un singur băiat, care se susţinea pe sine şi pe mamă-sa cu lucrul mînilor. Din cauza purtării lui era iubit de toţi. Într-o seară venind dela lucru cu mai mulţi tovarăşi a intrat, ceea-cenu obicînuia, într-o cărcimă. Soţii lui, ca să-şi ridă de el, l-au îndemnat să bea mult şi cum nu era învăţat cu beutura s'a îmbătat tun şi a căzut sub masă. Ceialalţi l-au luat pe sus şi l-au dus acasă. Ajungînd acolo i-au spus bătranei lui mame în glumă, că fiul ei e mort. Auzind ştirea aceasta, biata bătrână a căzut moartă la pămînt. Dimineaţa, când s'a trezit feciorul şi a aflat despre moartea mamei lui, s'a suit în podul casei şi s'a spînzurat.

Patriarchul de Constantinopol a dat o enciclică despre proiectele, ce are de supus sinodului, şi care ar avea de scop stringerea legăturilor între bisericile autonome ortodoxe şi cea catolică, precum şi studiarea înlocuirii calendarului vechiu prin cel nou.

Originea Saşilor. Până acum se credea, că Saşii şi-ar trage originea din Flandra. După cercetările limbistice mai nouă s'a dovedit, că ei sînt din ţinutul riului Mosel, unde Nemţii poartă numele de Franci.

Tabac de contrabandă. Un lucru neplăcut li-s'a întîmplat la doi finanţi, cari căutau după tabac de contrabandă în casa unui anumit G. Gerbics din Sada. Acesta, dimpreună cu câţiva vecini, au legat pe finanţi fedeleş, le-au astupat gura şi i-au încuiat în pivniţă. După aceea a dus tabacul la alt loc şi finanţilor le-a dat drumul. Gerbics şi tovarăşii lui sînt arestaţi.

Binefăcătorii americani. O foaie din New-York publică o listă a tuturor darurilor dela 5000 dolari (25000 cor.) în sus, cari s'au făcut în anul 1901 în Statele Unite din America de nord. Lista arată uriaşa sumă de 107 mil. 370 000 dolari (536 milioane, 850 mii cor.). Milionarul Carnegie singur a dat aproape 31 mil. dolari. El e unul dintre cei mai sîrguincioşi propovăduitori ai »evangeliei avuţiei«, adică a învăţăturii, că o avere mare e un bun, care i-l'a încredinţat D-zeu, ca să-l folosească spre binele omenirii.

Din statistica lunii Decembrie 1901 în luna aceasta s'au născut în Ungaria (fără Croaţia) 55.418 copii vii, 1301 morţi. Suma casurilor de moarte a fost de 39.813, sporul natural e deci de 15.605. Cele mai multe naşteri au fost dincolo de Tisa, cele mai puţine în Ardeal. Mortalitatea a fost mai mare dincolo de Dunăre, mai mică între Tisa şi Dunăre. Căsătorii s'au încheiat 6254, cele mai multe dincoace de Tisa, cele mai puţine dincolo de Dunăre.

— **Paşapoarte** s'au dat 5793, dintre cari 2738 pentru America, 1383 pentru România. În Croaţia s'au dat 2663 paşapoarte, dintre cari 1822 pentru America.

Înşelători. În comuna Chirpăr s'a prezentat un înşelător, care îndemna pe ţărani să emigreze la America, unde-i va conduce el însuşi şi le va câştiga numai decât lucru. Drept arvună trebuia să dea fiecare câte 2 coroane. Din comuna aceasta au emigrat mulţi Saşi şi Români şi mai toţi Ţigani, aşa că cei rămaşi i-au crezut bucuroşi şi punşaşul a adunat o sumă frumoasă dela ei. Promisiunea, că va veni să-i conducă la America, nu şi-a ţinut-o, aşa că cei înşelaţi aşteaptă şi acum după el.

Leges de vînat. Un ţeran din Ruşiori a adus zilele trecute nişte iepuri împuşcaţi pentru-ca să-i vîndă în Sibiu. El avea şi un certificat dela primărie, că epurii sînt împuşcaţi înainte de a se începe timpul când e oprit vînatul, cum e acum. Judele pieţii din Sibiu a cunoscut însă după miros, că epurii sînt mai demult împuşcaţi şi i-a secestrat, ear pe vînatul la dat în judecată.

Un răspuns. În legătură cu cele scrise în nr. 4 al »Foi Poporului« primim din Vlaicoveşti o scrisoare mai lungă, în care cei subscrişi în ea asigură, că preotul G. Popovici n'a contribuit cu nimic, nici cheltueală, nici osteneală, pentru ajutorarea corului de acolo. După-cum se scrie, nici de alte lucruri nu se interesează, ci din contră, unde numai poate, pune pedeci celor-ce muncesc pentru binele poporului, în deosebi şi harnicului învăţător de acolo.

Fete arse. În comuna Cupinovo s'a întîmplat o mare nenorocire. Mai multe fete erau ocupate cu curăţirea cănepei într-o moară.

Cătră seară au intrat mai mulţi feciori în moară. Cu toată opreliştea, ei au fumat ţigări. Se vede, că unul dintre ei şi-a aruncat mucul de ţigară în căneapă, căci dintr'odată s'au văzut încunjuraţi de flăcări. Flăcării au alergat iute afară, dar' dintre fete n'au putut scăpa fără două, celelalte patru arzînd scrum. Feciorii au fost arestaţi.

Un banchet. În Răcaş (Timiş) s'a dat în cinstea pretorului Zimányi, transferat la Vinga, un banchet. În decursul ospătului s'a ivit o ceartă între notarul din Budinţ-Ietar şi pretorul transferat, dela ceartă au ajuns la bătae, aşa că ospăţul domnesc s'a isprăvit ţigăneşte. La câteva zile după aceea s'au dus la ei şi au spălat palmile de pe obraz.

Tălărie. Poştarul George Trif din Şag a fost atacat de doi mişei chiar când plecase cu posta la gară. Strigînd tălăarii s'au spăriat şi au fugit. Ei n'au fost încă prinşi.

Falsificatori de bani. În Nagy-Szöllös s'a descoperit o bandă de falsificatori de bani. Intre acestia se află şi proprietarul Fazekas. Căpetenia bandei, executorul Bocskor a scăpat la America.

— În Timişoara circulează în timpul din urmă o mulţime de fiorini şi coroane false. Poliţiei i-a succedat să prindă doi ţărani, cari împărţeau astfel de bani. La ei s'au aflat şi formele de ghips.

6 luni pentru o oală. Muncitoarea Iu'ka Vanyó din Budapesta furase o oală. Prinsă, a fost condamnată la 6 luni temniţă. Pedepşa aceasta mare a căpătat-o, pentru că înainte cu 9 ani mai fusese odată pedepsită pentru un furt mic.

Omoruri. În Izvin (Bănat) a fost împuşcat locuitorul Achim Stoica. Cercetându-se s'a aflat că ucigaşii sînt tatăl şi fiul celui ucis. Causa acestei crime grozave au fost certe familiare. Ucigaşii sînt în temniţă.

— În Rozvlea (Maramureş) a ucis cu toporul ţeranul Vasile Mărza pe un slab, care umbla la soţia lui. La strigătele acesteia au sosit vecini scăpînd-o pe nevrednica din ghiarele morţii.

Depozitul de maşini şi biciclete al lui Gustav Dür din Sibiu alătură la numărul de astăzi un preţ-curant, pe care îl recomandăm atenţiunii cetitorilor noştri.

Dela petrecerile noastre. In seara de 20 Ianuarie a. c. s'a dat in Biertan o frumoasă producție teatrală-musicală împreună cu joc.

Imi era mai mare dragul când văzui după deschiderea cortinei un cor de flăcăi compus din vre-o 25 persoane, ale căror vestimente erau împodobite cu mândrul nostru tricolor.

Producțiunea s'a început cu frumoasa poezie „Coroana Moldovei”, care a fost cântată cu o voce plăcută și delectând inimile tuturor ascultătorilor, tot așa 2 poezii cari deasemenea ne-au pătruns inimile.

In fruntea acestui cor și totodată și instructorul lui a fost harnicul învăț. Gavrilă Bozoșan, care de când funcționează acolo ca învățător, aproape în fiecare an a delectat publicul, care și din depărtări mai mari a luat parte, cu astfel de cântări. Deci dar' și pe această cale îl felicitiez și doresc ca cât mai mulți colegi să-l urmeze.

S'au produs bine și d-soarele: Eugenia Isailă și Virginia Florea, apoi tânărul învățător gr.-or. Constantin Tîpuriță și domnii: Alimpiu Avram și N. Suciu.

Laudă-i se cuvine și dlui Stuchiorean, care deși nu a studiat pe la școale mai înalte, totuși atât de bine s'a produs încât a stors admirația tuturor spectatorilor. După producțiune imediat s'a jucat „Călugerul” și „Bătuta” în frunte cu amintitul învățător Bozoșan cântând și niște poezii naționale. M. Tătar, învățător.

Mulțumită publică. Subscribul având în vedere lipsa unui policandru la biserica dela care mă susțin, în sărbătorile de Crăciun, Anul-Nou și Bobotează, însoțit de o trupă de feciori plângari din comuna Șimontelnic am vizitat mai multe comune românești din ținutul Bistriței, unde am reprezentat înaintea credincioșilor români Irodiosul.

In fiecare comună sa făcut pe seama poporului câte o producție publică în sala școlii, resp. în altă sală.

Cu această ocaziune pe lângă succesul moral am obținut și un venit material îmbucurător destinat pentru procurarea unui policandru.

Imi țin de datorință a le aduce și pe această cale cele mai călduroase mulțumite tuturor acelor, cari au contribuit cu binevoitorul sprijin întru ajungerea scopului urmărit.

Din comuna Șimontelnic au contribuit următorii: M. Pascu, paroch 1 cor. 20 bani; D. Pascu, not. 2 cor.; Ș. Jegermann, adjunct not. 2 cor.; I. Turcu 1 cor. 20 bani; Șt. Turcu, T. Peștean, T. Pascu, I. Pascu, cojoc., N. Turcu, T. Costin, I. Pascu, primar. I. Sas, I. Budușan, Bod Lajos, Raveca Briciu, preutească ved., I. Câmpian, G. Breștelean, T. Sas, I. Lolici Fironel, T. Bêrlean, câte 1 cor.

Din com. Nufalău: I. Pop, paroch 3 cor.; I. Moldovan, inv., M. Bota, G. Nicoară, câte 1 cor. Dela popor 4 cor. 93 bani.

Din com. Bêrla: V. Nașcu, paroch 2 cor.; G. Șutiu, inv. 1 cor. Dela popor 2 cor. 50 bani.

Din com. Șoimuș: I. Băciu, par. 2 cor.; V. Băciu, inv. 1 cor. Dela popor 2 cor. 70 bani.

Din com. Budacul român: I. Dumbrav, paroch, I. Tiniș, inv., câte 2 cor.; I. Feldrihan, I. Macrea, N. Macrea, I. Botărlă, I. Sandu, I. Turcu, câte 1 cor. Dela popor 2 cor. 56 bani.

Din com. Ragla: Mărginean, căpităn pens. 4 cor.; I. Păcurar, inv. 1 cor.

Din com. Buduș: T. Popovici, par. 2 cor.; G. Tiboc, inv., I. Someșan, I. Griga, N. Morar, câte 1 cor. Dela popor 3 cor. 48 bani.

Din comuna Borgo-Prund: T. Vărășmaș par., Iul. Suceava par. câte 4 cor.; Dr. N. Hângănuș, Vict. Varna not., Eugenia Greavu, inv., I. Cristea câte 2 cor.; E. Molnar, inv., St. Vărășmaș, Tim. Vărășmaș, L. Beșu S. Moldovan, câte 1 cor.; Dela popor 3 cor.

Din com. Borgo-Joseni: L. Buzdug par. 4 cor.; S. Pahone, inv. 3 cor.; Borbely, Nic. Jeger Bêla A. Lungan, D. Șut, câte 1 cor. Dela popor 4 cor.; 50 bani.

Din com. Borgo-Rus: Iacob Buzdug, paroch 60 bani, I. Buzdug paroch 40 bani. L. Ursace 1 cor. 20 bani, G. Corman 1 cor. I. Funogia 1 cor. Toth I. 4 cor. P. Rêu 5 cor., dela popor 4 cor. 84 bani.

Aceștia sînt numeroșii contribuitori, cărora încă o dată le mulțămesc poftindu-le ca Dumnezeu să le răsplătească. Șimontelnic 25 Ianuarie 1902.

Vasiliu Micudă, inv.

Din comitate.

Congregația comitatului Sibiu.

În 7 Febr. n. s'a ținut congreagația extraordinară a comitatului Sibiu, fiind de față mai mulți membrii români.

La ordinea zilei au fost 93 de pot., dintre cari cele mai de interes au fost următoarele:

La punctul 4, împărțirea în două a cercului pretorial Sibiu, s'a încins o discuție mai lungă.

Congregația de toamnă a hotărît împărțirea cercului pretorial central din Sibiu în două și sediul preturii nouă să fie tot în Sibiu.

Parochul Florian din Racovița, comuna Racovița și Sebeșul-superior au recurat contra sediului Sibiu și preotul Florian a fost propus sediul Tâlmaci, ca centru geografic. Ministrul a dat loc recurselor și n'a aprobat hotărîrea congreagației cu sediul preturii a doua în Sibiu și provoacă comitatul a propune un nou sediu. Acum comisiunea permanentă vine cu propunerea, ca sediul preturii a doua să fie în Cîsnădia, adevărat la o margine extremă a cercului.

La votare propunerea Românilor cade și se primește din partea Sașilor, cu majoritate Cîsnădia, ca centru al noiei preturi! O nouă îndelungată discuție se încinge pentru gruparea comunelor. Românii sînt din nou majorizați. Preotul Florian însuși recurs.

La punctul 33 cu privire la deciziunea comunei Rășinari pentru ajutoarea bisericii gr.-or. se decide, ca recursul înaintat să se pertracteze din nou de reprezentanța comunală în favorul bisericii gr.-or.

Mai departe (la p. 69) se decide, ca comuna politică Slimnic să fie îndrumată a reveni asupra ajutorului, cerut de biserica gr.-cat., de oare-ce și celelalte biserici se împărțesc de ajutor.

Celelalte punte s'au primit și luate la cunoștință cu discuții mai puține.

Știri din piață.

Sibiu. Grâu hl. 13—14.80, secară 8—9, orz 7.60—8.20, ovăș 4.80—5.40, cucuruz 7.80—8.80 cor.; 10 ouă 50—58 b.

Piața banilor din Sibiu. Galbînul 11.25; 20 lei (hârtie) 18.92; 20 lei (ar-

gint) 18.76, lira turcească 21.40, lira engleză 23.84; 20 marce germane 23.36; napoleonul 18.98; rubla (hârtie) 253; rubla (argint) 2.43 cor.

Mediaș. Grâu hl. 13.50—14, secară 9—9.50, orz 8—8.50, ovăș 5.50—6, cucuruz 7.50—8 cor. 9 ouă 40 bani.

Budapesta. Grâu bănățenesc, 50 chlgr., 9.15—9.50, secară 7.60—7.80; orz 5.10—6, ovăș 7.35—7.75, cucuruz 5.10—5.60, cîncantin 5.90—6 cor.

POSTA REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI.

Societăți pentru grânare. În numărul trecut am publicat un raport, din care puteți vedea, de unde se capătă statute.

Dlul Pamfilu P. Pop, Misa lui Dima e prea grea pentru sate. E o liturgia în două voci a inv-lui N. Ștefu din Arad sau cea în 3 voci a lui I. Vidu din Lugoj. Adresează-te acolo.

Dlul I. Borca, Trembovla. Poezii traduse nu putem publica.

Dlul V. Lăluțiu, Beșimbav. În Dobrogea sunt mulți Transilvăneni, cari așteaptă de ani de zile după pământ dela stat și nu-l mai capătă. Oa se aibă, cu ce trăi, închiriază pământ dela alții sau intră slugi. Rămâneți mai bine acasă.

Dlul Ioan Budac, Lunca-Sprie În afaceri de pensie e valabil art. XLIII din 1891, legea cea nouă de pensie Comunică-ne, ce voești, și poate că-ți putem spune.

Pentru redacție și editură responsabile: **Victor Lazăr.** Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: **Iosif Warschall.**

Cancelist notarial

se caută în cancelaria subscrisului. Se cere cunoașterea limbei maghiare și române. Remunerațiune 20 cor. lunar, caartir, vipt, spălat și din esecuti după conduită. Adresa George Bada, not. cerc, p. u. Koneza, Alsófehérmegye. 15 1—3

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia” soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu” cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 coroană, cu porto postal 1 coroană 20 bani.

Luptele Românilor.

Articoli istorico-politici de **Doctor Romanus.**

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate

Preț redus la 60 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Kraft.

Econoamă.

Pentru casa unui preot dela țeară se caută o femeie între 25—35 ani, bună econoamă, care se priceapă în ale bucătăriei, grijei casei, curții și grădinei. Se așteaptă, ca să știe cetă și scrie. Femei văduve, fără copii, pot să-și asigure viitorul, conform purtării, ce vor avea. Ofertele, cari se cuprindă condițiunile și fotografia persoanei, se se adreseze la administrația acestei foi, de unde le va lua cel interesat.

40 3—3

Pentru fotografii, cari se vor retrimite, se asigură completă discrețiune.

Moșie de vânzare.

Pe hotarul comunei Bogata-română (Oláh-Bogát), comit. Albei-infer. se vinde din mână liberă o moșie de 200 jugere, arătură și luncă. În legătură cu ea e curte cu casă, sură cu grajduri etc. Comasația e în curgere. Cei interesați se se adreseze **Kelemen Györgyné**, törvénybíró özv. Ó nagyságának, Erzsébetváros.

44 1—1

Anunț.

Subsemnatul am onoare a face cunoscut d-lor preoți și curatori bisericești și comercianți, că am deschis o fabrică de lumini de ceară albă și galbină pentru bisericii, precum flăcâi cu flori, roate, coardă și de tot felul, pe cari le pot vinde cu prețurile cele mai moderate.

Trimit în ori-ce parte a țării pachete postale, și cantități mai mari în lăzi pe calea ferată. Prețcurenturi și probe se trimit la cerere.

41 1—3

Cu toată stima

Nicolae I. Moga,
comuna Poiana Szebenmegye.

O moșie

de 60 jugere cat. arătură și livadă și 6 jug. cat. pădure cu lemne de foc, care se poate și tăia, cu curte în sat, case, grajduri, grădină etc. **se vinde** din mână liberă.

Moșia e situată în hotarul comunei Răveșel, comit. Târnavei-mici și e a se comasa chiar în anul acesta. Informațiuni dă **Máté József** în Szelindek, Szebenmegye.

8 2—3

Franzbranntwein-ul

lui

BRÁZAY

cel mai răspândit

și mai neosecționabil mijloc de cură în casă.

Se espedează dela fabrica lui

Coloman Brázay,

Budapesta, IV., Múzeum-körút nr. 23.

Franzbranntwein-ul e un mijloc de neprețuit pentru indivizi de constituție slabă precum și pentru cei înaintați în etate, ajutându-le iute la întărirea corpului.

10 28—52

— Feriți-vă de imitațiuni! —

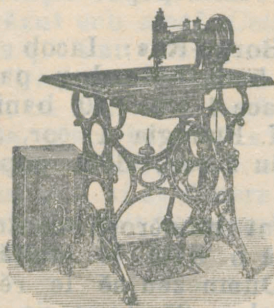
Fiți cu atențiune la marca de apărare.

Se capătă în ori-ce apotecă și în celelalte prăvălii.

Gustav Dürr,

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,
Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

— Seidel & Naumann, G. M. Pfaff. —

Toate acareturile mașinilor de cusut de ori-ce fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de ori-ce fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată dela mine dau 5 ani garanție.

[3] 2—

Liste de prețuri se trimit la oerere gratis și franco.

Descrierea Ardealului.

Cine vooeste să cunoască frumoasa țeara a *Ardealului*, și cu deosebire *Munții-Apuseni*, patria lui *Horia și Ianou*, să citească scrierile lui *Silvestru Moldovan* anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale *Transilvaniei* și *Valea-Murășului*, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt facute în fel de călătorie, cu datinele și porturile *Românilor* și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în *România* 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre *Transilvania* în limba română.

„*Liga română*“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl *Silvestru Moldovan* a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într-adevăr ne simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —.30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —.50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —.80
Aluașiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —.24
» Trifoiul	» —.30
Costan T., Aur, novelă	» —.40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	» —.32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.00
Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —.20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —.40
» Reprivire din Paradoxe sociologice	» —.40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	» —.10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	» 1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —.60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —.50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.